

ஜூலை 2002

Rs. 10/-

அம்புலிமாமா

Vapā

மணம் பரப்பும் பாதையில்...

சந்தன மரத்தை ஆச்சரியத்துடன் பார்த்தாள் சந்தனா. எத்தனை வயது முதிர்ந்தது! என்ன கம்பீரமாக நிற்கிறது! அபார மணத்தை அள்ளி வீசுகிறதே!

என்ன இது? சந்தன சோப், பவுடர், குழம்பு எதையும் உபயோகப்படுத்துவது இல்லையா? 2000 வருடங்களுக்கு முன்னரே ஆயுர்வேத மருத்துவர்கள் வியர்க்குருவை குணப்படுத்த சந்தனம் தான் சிறந்தது என்று அறிந்திருந்தனர். காளிதாசர் எழுதிய 'ரிசு சம்ஹார'த்தில் இளம்பெண்கள் உடலைக் குளிர்ச்சியாக வைத்திருக்கவும், சருமத்தைப் பாதுகாக்கவும், உடல் முழுவதும் சந்தனக் குழம்பைப் பூசிக் கொண்டார்கள் என்று கூறியுள்ளார்.

சந்தனாவின் முகத்தில் இருக்க வியர்க்குருவை கவனித்தது மரம்.

சந்தனத்தைப் பற்றிய குறிப்பு திருத்தா என்ற கி.மு. 5ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த வேத வர்ணனை, கி.மு. 100-ல் எழுதப்பட்ட பதஞ்சலி முனிவரின் மஹாபாஷ்யம், கி.மு. 200-ல் எழுதப்பட்ட கௌடில்யரின் அர்த்தசாஸ்திரம், இராமாயணம், மகாபாரதம் போன்ற தொன்மையான இந்திய நூல்களில் காணப்படுகிறது.

சந்தனத்தின் நற்குணத்தை கடந்த 80 வருடமாக உங்கள் இல்லத்துக்குக் கொண்டு வருகிறது மைகுர் சாண்டல் சோப்.

கமகமக்கும் கேள்விகள்

சந்தனத்தைப் பற்றி உங்களுக்கு என்ன தெரியும்? இந்தக் கேள்விகளுக்கு விடையளித்தால் தெரிந்து விட்டுப் போகிறது.

1. சந்தனமரம் எந்தத் தாவர வகையைச் சேர்ந்தது? ஊசிலிலை/இலையுதிர்/பகமை யாறாக் காடுகள்
2. சந்தன மரத்தை வெட்டி/வேரோடு சாய்த்து அறுவடை செய்கிறார்கள்.
3. சந்தன எண்ணெய் அம்மரத்தின் பட்டை/உள்மரம்/இலைகளில் உள்ளது.
4. சந்தன மரம் முழுமையாக வளர்ச்சி பெற 10-20/60-70/100-120 வருடங்கள் ஆகிறது.

01-09-2019 'மாமதா' 2

திருச்சிவகாமுரையார் 'சுமந்திரம்' மாதாசாரி 'சுமந்திரம்' மாதாசாரி

A

ACTIVE

B

BZZ

C

CADET DX

D

DEVIL DX

E

ELEPHANT

F

FISH

G

GIANT

H

HEN

I

INSECT

J

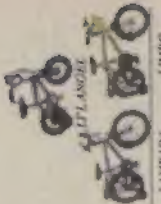
JOKER

K

KIDD DX

L

LAMBDA

LEMO

M

MISSILE

MOSS BODIA

N

NEST

O

ORANGE

P

PASADENA

PANDAMAN

CHENNAI-650 09

Q

QUEEN

R

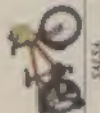

ROBO COP

S

SPART

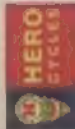

SALSA

T

TAPASANA

The largest range of kids bikes
HERO CYCLES
THE ABC OF CYCLING

W

V

இந்தியப் புராதனக்
கதைகள்

24

ராஜபக்தி

19

மர்மக்குளம்

11

விநாயகர்

45

பொருளடக்கம்

- ★ இலவச ஆலோசனை ...8 ★ மர்மக் குளம்-5 ...11
- ★ உழைப்பே உயர்வு ...18 ★ ராஜபக்தி (தவிர வேதானக் கதை) ...19
- ★ தத்சியின் நிவாகம் (இந்தியப் புராதனக் கதைகள்) ...24
- ★ ரகசியப் பரிக ...27 ★ சிரிக்க வைக்கும்
சிந்தனையாளர்கள் - தெனாலிராமன் ...30
- ★ முனைக்கு வேலை ...32 ★ குணமே செவ்வம்! ...33
- ★ இந்தியாவின் இம்முகம் ...37
- ★ மாணா (அஸ்ஸாவின் பிராமியக் கதை) ...38
- ★ செய்தித் தடர் ...44 ★ விநாயகர் ...45
- ★ சாவத்திரியின் புத்திரசாவத்திரம் ...51
- ★ செவியின் பரிக ...53 ★ அவனே மனிதன்! ...56
- ★ வீரதீர பராக்கிரமன்-16 ...59
- ★ செவிக்கை நேரம் ...64
- ★ போட்டோ வாகசியப் போட்டி ...66

SUBSCRIPTION

For USA and Canada
Single copy \$2
Annual subscription \$20
Remittances in favour of
Chandamama India Ltd.
to

Subscription Division
CHANDAMAMA INDIA LIMITED
No. 82, Defence Officers Colony,
Ekkattuthangal, Chennai - 600 097
E-mail : subscription@chandamama.org

மகிழ்ச்சித் தகை

இந்தியாவைத் தவிர மற்ற எல்லா
நாடுகளுக்கும் விமானத்தால்
வாங்குவாக
பனிரெண்டு இதழ்களுக்கு ரூ 900
இந்தியாவிற்குள் ரூ 120
புகழேண்டி
உங்கள் சந்தாத்தொகையை ரூ. ரூ.
வாங்குவாகவோ அல்லது மணி
யாட்டரிலோ சந்தமாமா இந்தியா
லிமிடெட் என்ற பெயரை எழுதி
அனுப்பவும்.

இப்பத்திரிகையில்
விளம்பரங்களை வெளியிடத்
தொடர்பு கொள்ள வேண்டிய
முகவரி:

சென்னை

Ph: 044-234 7384

234 7399

e-mail : advertisements
@chandamama.org

தூக்கி

மோனா பாட்டியா

Ph: 011-651 5111

656 5513/656 5516

முல்லை

ஷகில் முல்லா

Mobile: 98203-02880

Ph: 022-266 1599

266 1946/265 3057

Introducing!

KOKA NAKA Milk Cookies
Now with Coconut and Milk!

Free!*

one
Fun
With Facts
book

The Real Coconut...

Enjoy

* Send 20 wrappers of Nutrine Koka Naka
to Nutrine Confectionery Co. P. Ltd.,
P.O. Box No. : 38, B.V. Reddy Colony, Chittoor 517 001
and get one Fun With Facts book Free!

India's largest selling sweets and toffees.

இந்திய மாவீர்கள் புதிர்ப் போட்டியில் கலந்து கொண்டு
அற்புதமான பரிசுகளை வெல்லுங்கள்

இந்திய மாவீர்கள்-10

இந்திய இதிகாசங்களில் மாவீர்கள் ஏராளமாய்
இருந்திருக்கின்றனர். அவர்களில் எவ்வளவு
பேர்களை இங்கு அறிவீர்கள்?

முற்றிலும்

சரியான விடைகள்
கொண்ட மூன்று
கூப்பன்களுக்கு
சைக்கிள்கள்
பரிசளிக்கப்படும்*

1 தசரதனின் மைந்தர்களில் ஒருவனான நான் என்
சகோதரனை பிறந்தது முதல் பிரிந்ததே இல்லை.
நான் யார் தெரியுமா?

2 எனது சாதூரியத்தால் எனது மருமகன்களை
ஆபத்திலிருந்து காப்பாற்றியிருக்கிறேன். நானும்
திருதராஷ்டிரனின் சகோதரன். நான் யார்?

3 எனது சகோதரன் ராமனின் மனைவியை அபகரித்
தான். நானோ போரில் ராமனுக்கு உதவினேன்.
என்னைத் தெரியுமா?

4 வாயு தேவனின் மைந்தனான நான்
பாண்டவர்களில் ஒருவன். என்
பெயர் என்ன?

5 நான் கழுகு. ராவணனால் சீதை தூக்
கிச் செல்லப்பட்டபோது அவளைத்
தேடி வந்த ராமனுக்கு அதைத் தெரி
வித்தேன். என் பெயர் தெரியுமா?

ஒவ்வொரு வினாவிற்கும் அதன் கீழுள்ள வெற்றிடத்தில்
விடையைத் தெரிவாக எழுதவும். இந்த ஹவரில் உங்களுக்கு
பிடித்தமான தேவியமாவீர் யார் என்றும் அதற்கான
காணிக்கை பத்து ரொக்கவில் எழுதவும். எனக்கு மிகவும்
பிடித்த தேவிய மாவீர்.....

போட்டியாளரின் பெயர் .....
வயது ..... வகுப்பு.....
முகவரி.....

யின்கோடு ..... போன்.....
போட்டியாளரின் கையொப்பம் .....
பெற்றோரின் கையொப்பம் .....
இந்தப் பத்திரைக் கத்தரித்துக் கீழ்க்கண்ட முகவரிக்கு
அனுப்பவும்

இந்திய மாவீர்கள் புதிர்ப் போட்டி-10

சத்தமாமா இந்தியா வியிடெட்

நெ. ஐ. டி. பி. எஸ். ஆ. சி. பி. எஸ். காலனி
சுக்காட்டுத்தாங்கல், சென்னை-600 097
அனுப்ப வேண்டிய கடைசித் தேதி ஆகஸ்ட் 5, 2002

நிபந்தனைகள்

1. இப்போட்டி முதல் 14 வயதிற்குட்பட்டவர்களுக்கு மட்டுமே.
2. *எல்லா மொழிப்பதிப்புகளில் கூப்பன்களிலிருந்தும் மூன்று
பேர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார்கள். இச்சிறார்கள்க்கு
அவர்களுக்கு ஏற்ற அளவு சைக்கிள்கள் வழங்கப்படும்.
முற்றிலும் சரியான விடைகள் கொண்ட பல கூப்பன்கள்
இருந்தால், "எனக்கு மிகவும் பிடித்தமான மாவீர்" என்ற
தலைப்பில் எழுதப்பட்ட வாக்கியங்களில் சிறந்தனவாகத்
தேர்ந்தெடுக்கப்படுபவைகளுக்குப் பரிசு அளிக்கப்படும்.
3. தடுவர்களில் தீர்ப்பே இறுதியானது.
4. இப்போட்டி தொடர்பாக எவ்விதக்கூறல் போக்குவரத்தும்
வைத்துக் கொள்ளப்படமாட்டாது.
5. வெற்றிபெற்றவர்களுக்குத் தபால் வாயிலாக முடிவுகள்
தெரிவிக்கப்படும்.

இப்பரிசுகளை
உங்களுக்கு
அளிப்பவர்கள்

நிறுவியோர்
பி. நாக்ரெட்டி, சக்ரபாணி

நமக்குத் தேவை அமைதி, போர் அல்ல!

நாம் துன்பத்தின் எல்லையில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். எல்லையில் நடக்கும் சண்டையைப் பற்றிய செய்திகளை அன்றாடம் செய்தித் தாள்களில் படிக்கிறோம். போர் தொடுக்கும் நோக்கத்தில் தீவிரவாதம் கட்டவிழ்த்து விடப்படுகிறது என்று இந்திய-பாகிஸ்தான் தலைவர்கள் ஒருவரையொருவர் தாக்கி அறிக்கை விட்டுக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

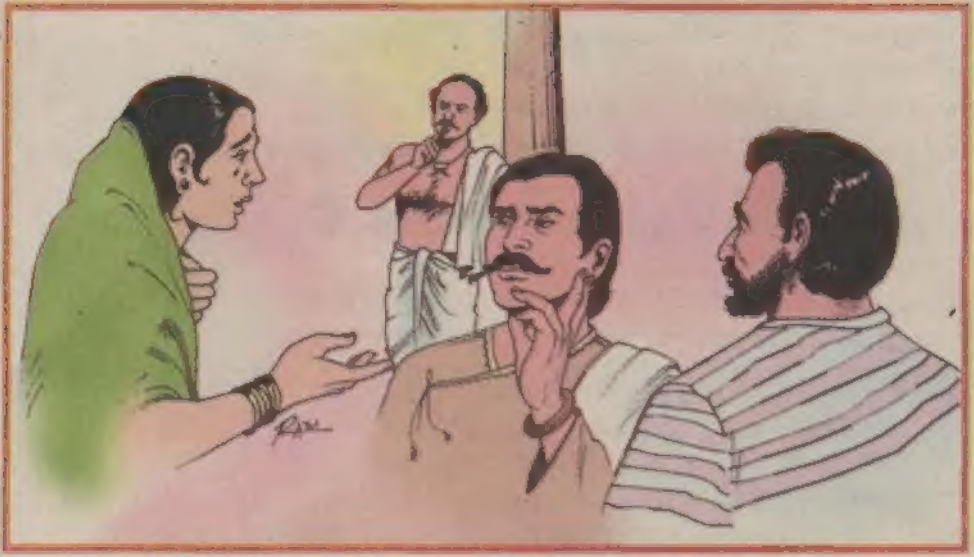
போரின் பலன் துயரமும் அழிவுமே என்பதை நாம் நினைவில் கொள்ள வேண்டும். சண்டையின் காரணமாக காஷ்மீர் எல்லையோர கிராமங்கள் வெறிச் சோடிக்கிடக்கின்றன. வாழ்நாள் முழுவதும் பாடுபட்டுச் சேர்த்த உடமைகளையும் வீட்டையும் விளைந்த பயிருள்ள வயல்களையும் வியாபாரிகள், விவசாயிகள் சரக்கேற்றிச் செல்லும் வண்டி ஒட்டுநர்கள் மற்றும் பலரின் அன்றாட வாழ்க்கைக்கு அடிப்படையான பலவகை தானியக் கிடங்குகளையும் விட்டு விட்டு திக்கற்ற நிலையில் நிற்கும் அந்த மக்களின் வருங்காலம் என்ன என்பதை நாம் கற்பனை கூடச் செய்து பார்க்க முடியாது. போரினால் வீரர்கள் மட்டுமின்றி இடையில் சிக்கும் மக்களும் அல்லவா இறப்பார்கள்! போரின் விளைவால் விலைவாசி உயர்வும் பொருட்கள் தட்டுப்பாடும் தவிர்க்க முடியாததாகிவிடும்.

இன்று நமக்கு வேண்டியதெல்லாம் போர் அல்ல, அமைதி ஒன்றே! தடையாக உள்ள அடிப்படைக் காரணங்கள் நீங்கும்போது தான் அது உண்டாகும் என்று பண்டிதர் ஜவஹர்லால் நேரு கூறியிருக்கிறார். இரு நாடுகளின் முடிவில் லாத் துயரத்திற்கான அடிப்படைக் காரணத்தை நீக்க, ஐம்பது வருடங்களாக நிலவும் சந்தேகப் பேயையும் வெறுப்பையும் ஒழிக்கப் பாடுபட வேண்டும்.

இந்த மாதம் தனது ஆண்டு விழாவைக் கொண்டாடும் சந்தமாமா வருங்காலத் தலைமுறையினரின் நலனுக்காக இரு நாடுகளிலும் பாடுபடும் நல்ல உள்ளங்களுடன் சேர்ந்து அமைதி காக்க வேண்டுகோள் விடுக்கிறது.

ஆசிரியர் : வீஸ்வம்
Visit us at : <http://www.chandamama.org>

இலவச ஆலோசனை

சதாசிவம் பரம்பரைப் பணக்காரர். கிராமத்தில் யாருக்குக் கஷ்டம் வந்தாலும் அவர்கள் கிராம அதிகாரியுடன் வந்து சதாசிவத்திடம் ஆலோசனை கேட்பது வழக்கம். விபரங்களை நன்றாகக் கேட்டறிந்து தகுந்த ஆலோசனை கொடுத்து அவர்கள் கஷ்டத்தைப் போக்குவார். இதுபோல் எத்தனையோ பேர்களுக்கு அவர் உதவி புரிந்திருக்கிறார்.

அத்தகைய நபர்களுள் ராமதாசரும் ஒருவர். அவர் ஒரு வியாபாரி. ஒரு முறை அவரது தானிய மூட்டைகள் நனைந்து வீணானபோது அழுது புலம்பியபடி சதாசிவத்திடம் வந்தார். அப்பொழுது, "ராமாவரம் என்ற கிராமத்திலுள்ள மக்கள் புழுங்கல் அரிசி தான் சாப்பிடுகிறார்கள். புழுக்

குவதற்கு முன் நெல்லை நனைப்பார்கள். எனவே அவர்கள் இதை வாங்குவார்கள்," என்று சதாசிவம் ஆலோசனை கூறினார். அவரது ஆலோசனையினால் ராமதாசருக்கு ஆயிரம் ரூபாய் லாபம் கிடைத்தது.

மற்றொரு முறை ராமதாசர் ஒரு பணக்காரனுக்காக வைரமாலை ஒன்று செய்தார். அந்த மாலை அவனுக்குப் பிடிக்காததால் அதை வாங்க மறுத்துவிட்டான். இந்த விஷயத்தை சதாசிவத்திடம் ராமதாசர் சொன்னபோது "ரத்தன்புரியில் உள்ள ஜமீன்தார் விதவிதமான மாலைகளைச் சேகரிக்கிறார். அவரிடம் இதை விற்று விடுங்கள்," என்றார். அதன்படி ராமதாசருக்கு இரண்டாயிரம் ரூபாய் லாபம் கிடைத்தது.

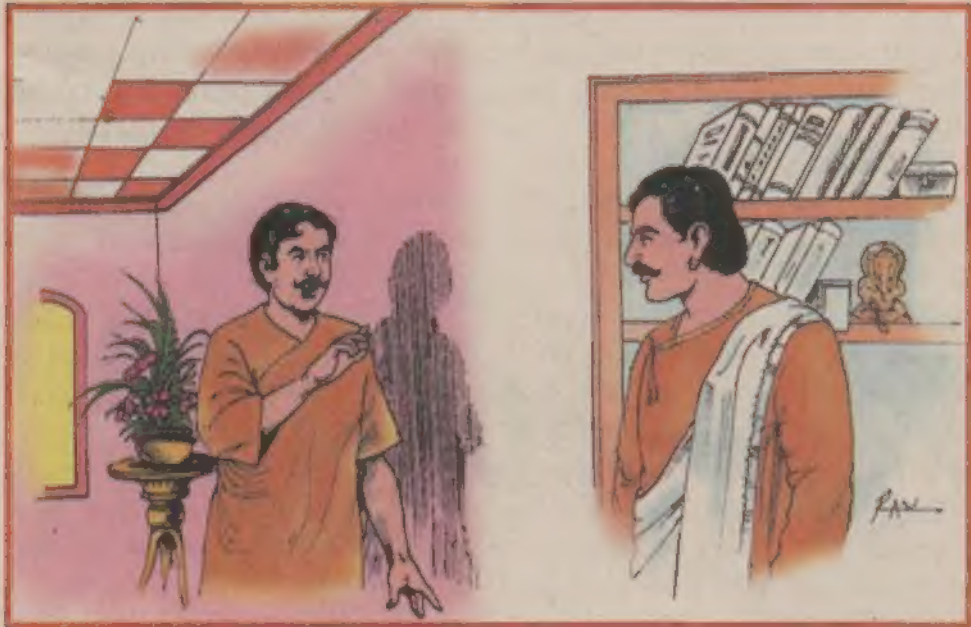
ஒருநாள் இருபது வயதுடைய சந்திரன் என்ற திக்கற்ற இளைஞன் ராமதாசரிடம் தங்கி வேலை பார்ப்பதற்காக வந்தான். அவன் ஏமாற்றுக்காரன் என்று ஊரார் கூறினார்கள். ராமதாசருக்கோ வேலையாள் தேவையாக இருந்தது. ஆனால் அவனை வீட்டில் தங்க வைக்கவும் பயந்தார். என்ன செய்வதென்று தெரி யாமல் சதாசிவத்திடம் ஆலோசனை கேட்டார். அதற்கு "யாருமே கெட்டவனாகவே பிறப்பதில்லை. அவனை நீ முழுவதுமாக நம்பினால் அவனும் உன்னிடம் விசுவாசமாக இருப்பான்," என்று சதாசிவம் சொன்னார்.

சந்திரனை ராமதாசர் வீட்டோடு வைத்துக் கொண்டார். ஒருநாள் அவன் இரண்டாயிரம் ரூபாய் எடுத்துக் கொண்டு மாயமாய் மறைந்தான்.

கோபம் கொண்ட ராமதாசர் சதாசிவத்திடம் வந்து, "நீங்கள் சொன்னதால் தான் நான் அவனை வீட்டில் தங்க வைத்தேன். அதனால் எனக்கு ஏற்பட்ட நஷ்டத்தை நீங்கள் தான் ஈடு செய்ய வேண்டும்," என்றார்.

இதற்கு சதாசிவம் "ஆலோசனை சொல்வது தான் என் வேலை. பலன் நீ நடக்கும் முறையில் அமையும். நீ அவனை முழுவதுமாக நம்பியிருந்தால் அவனும் உன்னை ஏமாற்றியிருக்க மாட்டான்," என்றார்.

ராமதாசர் இதை ஒப்புக் கொள்ளாமல், "நீங்கள் எனக்கு நஷ்டஈடு தராவிட்டால் கிராம அதிகாரியிடம் புகார் செய்வேன்," என்றார். சதாசிவம் பதில் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. விஷயம் கிராம அதிகாரியிடம் சென்றது.

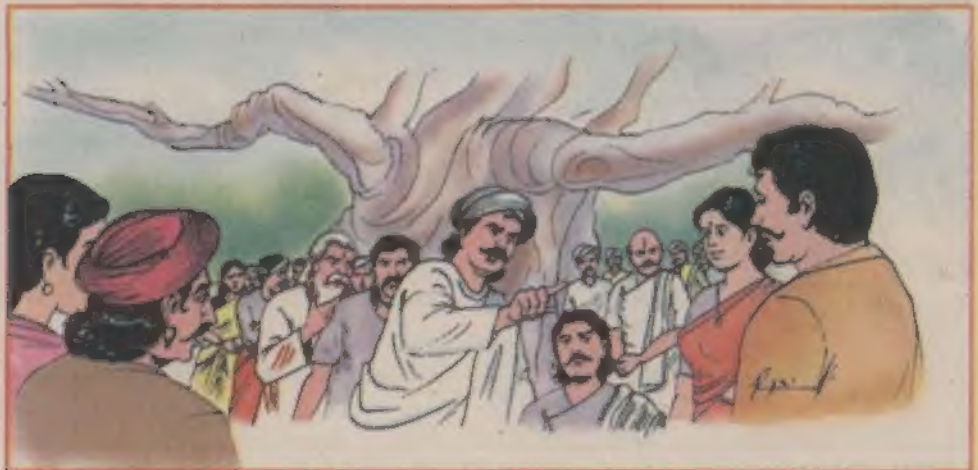
'ராமதாசருக்கு சாதகமாகப் பதில் சொன்னால் சதாசிவம் இனிமேல் யாருக்குமே இலவச ஆலோசனை கூறமாட்டார். அது மற்றவர்களுக்கு நஷ்டமல்லவா?' என்று எண்ணிய படி கிராம அதிகாரி சதாசிவத்திடம் வந்து "இந்தப் பிரச்சனையைத் தீர்க்கவும் நீங்களே ஆலோசனை சொல்லுங்கள். அதுவே ராமதாசருக்கும் ஒரு பாடமாக அமையும்," என்றார்.

சதாசிவம் ஒரு யோசனை சொன்னார். அதன்படி மறுநாள் ஊரார் அனைவரையும் கிராம அதிகாரி தன் வீட்டிற்கு வரவழைத்து விபரங்களை எடுத்துக் கூறினார். பின் "ஏன் ராமதாசர் சதாசிவத்திடம் ஆலோசனைக்குச் சென்றார்?" என்று கேட்டார். அதற்கு ராமதாசர், "முன்பு இருமுறை அவரது ஆலோசனையின்படி நடந்ததால் எனக்கு மூவாயிரம் ரூபாய் லாபம் கிடைத்தது. அதனால் இந்த முறையும் அவரிடம் சென்றேன்," என்றார்.

"அப்படியானால் நீங்கள் சதாசிவத்திற்கு இரண்டாயிரம் ரூபாய் ஆலோசனைக் கட்டணமாகத் தர வேண்டும். ஏனெனில் அவரது யோசனையினால் தானே உங்களுக்கு மூவாயிரம் லாபம் கிடைத்தது," என்றார்.

இதைக் கேட்டு கிராம மக்கள் சிரித்தனர். கிராம அதிகாரி உறுதியான குரலில், "இனி சதாசிவத்திடம் ஆலோசனை கேட்பவர்கள் அவர்களுக்குக் கிடைக்கும் லாபத்தில் பாதியை அவருக்குக் கொடுக்க வேண்டும். நஷ்டம் ஏற்பட்டால் அவர் அவரது பாதிப் பங்கை உங்களுக்குத் தருவார். இந்த நடவடிக்கை என் முன் தான் நடைபெற வேண்டும். இப்படிச் செய்யாவிட்டால் நான் இதற்குப் பொறுப்பாளியாக மாட்டேன்," என்றார்.

இதனால் முன்பு இலவசமாகக் கிடைத்த ஆலோசனைக்கு மக்கள் கட்டணம் செலுத்த வேண்டியதாயிற்று. கிராம மக்கள் ராமதாசரைச் சபித்தனர்.

மர்மக் குளம்

5

(காட்டு யானைகளைத் தூர்த்திய பிறகு முதலை மனிதன் மணியைத் தேடி அலைந்தான். மலைப்பாம்பின் வாயில் அகப்பட்ட மணி உயிருக்காகப் போராடிக்கொண்டிருந்தான். ஜெயசீலன் அவனைக் காப்பாற்றி அவனிடமிருந்து பரவக்கேட்டுக் கொண்டிருந்தான். அப்பொழுது முதலை மனிதன் அங்கு வந்தான். அவனைப் பார்த்ததுமே ஜெயசீலன் வாளை உருவினான். சித்தசாதகனும் மந்திர தண்டத்தில் கைவைத்தான்) - அதன்பிறகு

பயமின்றி வாளுடனும் மந்திர தண்டத்துடனும் தன்னை எதிர்ப்பதற்காக நின்ற ஜெயசீலனையும், சித்தசாதகனையும் கண்டு முதலை மனிதன் பயந்தான். தனது வாகனத்தையும், முதலை உருவத்தையும் கண்டு அவர்கள் பயந்து நடுங்கி 'செத்தோம், பிழைத்தோம்' என்று ஒடிவிடுவார்கள் என்று நினைத்தான். ஆனால் அப்படி ஏதும் நடக்கவில்லை.

குலத்தைக் கையிலெடுத்தபடி

முதலை மனிதன் சத்தமாக "நீங்கள் யார்? இந்தக் காட்டில் உங்களுக்கு என்ன வேலை?" என்று கேட்டான்.

வாளைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டு ஜெயசீலன், "உன்னுடைய உருவத்தைப் பார்த்தால் எனக்குச் சிரிப்புத்தான் வருகிறது. நான் கேட்க வேண்டிய கேள்வியை நீ கேட்கிறாய். அது சரி, நீ யார்? இந்தக் காட்டில் உனக்கென்ன வேலை? உன்னைப் போல் உன் யானையையும்

விசித்திரமான தோலினால் மூடியிருக்கிறாய்? இந்தப் போலி எல்லாம் எதற்கு?" என்று கேட்டான்.

"ஓ! ஒரு மனிதன் என்னைக் கேள்வி கேட்பதா? என்ன அவமானம்!" என்று படி முதலை மனிதன் தனது ஆயுதத்தைக் கையில் எடுத்தான். அப்பொழுது அவன் வளைப்பிடித்துக் கொண்டு நடுங்கிக் கொண்டிருந்த பிடித்துத் தையத்தை வரவழைத்துக் கொண்டு முதலை மனிதனின் குலந்தாங்கிய இரண்டு கரங்களையும் வலுவாகப் பிடித்துக் கொண்டு, "முதலை ஐயா! அமைதியாக இருங்கள். நீங்கள் பெரிய வீரர்தான். அதில் சந்தேகமே இல்லை. ஆனால் இப்பொழுது ஒடிந்த பாதி வாள் உங்கள் வயிற்றில் பாய்ந்து தொங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. இவர்களுடன்

சமாதானமாகப் போவது தான் நல்லது. ஏனென்றால் உங்களுக்கு வைத்தியம் செய்யும் மணியும் வைத்தியம் செய்யும் நிலையில் இல்லை," என்றான்.

வீரன் சொன்னதைக் கேட்டு முதலை மனிதன் மணியைப் பார்த்தான். எழுந்திருக்க முயற்சி செய்தும் அவனால் எழுந்திருக்க முடியவில்லை. கால்கள் நடுங்கிக் கொண்டிருந்தன. வேதனையில் முனகிக் கொண்டிருந்தான். அவன் பக்கத்தில் வெட்டப்பட்ட பாம்பு துடித்துக் கொண்டிருந்தது. இந்தக் காட்சியைப் பார்த்து முதலை மனிதன் சிறிது நேரம் கம்மாயிருந்தான். பிறகு "மணி! எனக்கு சிகிச்சை செய்ய வந்து மலைப் பாம்பிடம் மாட்டிக் கொண்டாய். ஒருவேளை அதை நீ வைத்தியத்திற்கான மூலிகைக் கொடி என்று நினைத்தாயா? நீ விரும்பினால் யானையையே விடும்படிச் சக்திபடைத்த பாம்பினை உனக்குத்தந்திருப்பேனா!" என்றான்.

பிறகு அவன் ஜெயசீலனையும், சித்தசாதகனையும் பார்த்து "இன்னும் நீங்கள் இங்கு தான் இருக்கிறீர்களா? உயிரின் மேல் ஆசை இருந்தால் ஒடிவிடுங்கள். இல்லாவிட்டால் எனது குலத்திற்குப் பலியாகிவிடுவீர்கள்," என்றான்.

ஜெயசீலன் வாளை ஓங்கியபடி முன்னேறினான். அப்பொழுது யானையின் மீதிருந்த முத்து "வாள் ஏந்திய வீரனே! சற்றுப் பொறு! இந்த முதலை மனிதனின் மீது வாளை ஏன்

வீசுகிறாய்? அது போரிந் நலை யில் இல்லாதவனைக் கொல்வதற் குச் சமம். ஏற்கனவே இவன் வயிற் றில் வாள் பாய்ந்தி ருக்கிறது. அதை வெளியில் எடுக்காவிட்டால் ரத்தம் உறைந்து சாகின்றிடும்," என்றான்.

"இவன் சாவு சுலபமாக இருப் பதை நானும் விரும்பவில்லை. இவன் வயிற்றில் பாய்ந்துள்ள வானின் மறுபாதி கனகாட்ச மன்னரி டம் இருக்கிறது," என்று ஜெயசீலன் கூறினான்.

ஜெயசீலன் கூறி முடிப்பதற்குள் சீற்றத்துடன் "உனக்கு என்னைப் பற்றி எல்லாமே தெரிந்திருக்கிறது போலும்!" என்று முதலை மனிதன் கூறினான்.

"ஆம்! தெரியும்! காட்டில் இள வரசன், இளவரசியை அபகரித்தாய். உன் வயிற்றில் பாய்ந்துள்ள பாதி வாள் இளவரசன் காஞ்சனவர் ம்னுடையது," என்றான் ஜெயசீலன். இதற்குப்பிறகும உன்னை உயிரட ன் விடக்கூடாது!" என்று கூறியபடி முதலை மனிதன் அவர்கள் மீது குலத்தை எறியத் தயாரானான். அப்பொழுது மித்து குலத்தைப் பிடித்துக் கொண்டான். தடுமாறி அவன் கீழே விழுந்தான். குல முழ் விழுந்தது.

அதே சமயம் ஜெயசீலன் யானை யின் பின்புறமாக ஏறி முதலை மனிதனின் கழுத்தைப் பிடித்துக் கொண்டான். சித்தசாதனும் கீழே விழுந்த குலத்தை எடுத்துக் கொண்டு "ஜெய மகாகாளி!" என்று உரக்கக்

கூறினான் முதலை மனிதன் குல முழ் போய் எதிரிகளின் வலையிலுள் விழுந்து விட்டான்.

ஜெயசீலன் அவன் கழுத்தில் வாளை வைத்தபடி, "இப்பொழுது சொல். நீ யார்? உன்னுடைய பெயர் என்ன? உன்னுடைய தோல்வியை ஒப்புக் கொள். இல்லாவிட்டால் கொன்றுவிடுவேன்," என்றான்.

"ஏமனிதனே! உளது தைரியத்தை பாராட்டுகிறேன்," என்றான். அவன் கழுத்தை தழுக்கியபடி, "ஏய்! போலி முதலை யே! உன்னுடைய பெயரைச் சொல். தோல்வியை ஒப்புக் கொண்டு என்னுடன் வந்து ஹிரண்யபுரி மன் னர் கனகாட்சனிடம் அவரது குழந் தைகளை எங்கு ஒளித்து வைத்திருக் கிறாய் என்று சொல்!" என்றான் ஜெயசீலன்.

"எனது பெயர் மகரகேது. மன்னரின் குழந்தைகளை எங்கு வைத்திருக்கிறேன் என்று சொல்ல அவ்வளவுதூரம் போகவேண்டாமே, உன்னிடமே கூறுகிறேன்!" என்றான் மகரகேது.

இதை ஒப்புக் கொள்ளாத ஜெயசீலன், "என்னிடம் சொல்ல வேண்டியது இல்லை. வினோத யானையுடன் ஹிரண்யபுரிக்கு வா! வழியில் தப்பி நினைத்தால் ஒரே விச்சில் உன்குழந்தைச் சீவி விடுவேன்," என்று ஜெயசீலன் கூறினான்.

மகரகேது அவன் பேச்சை ஒப்புக் கொண்டு மீதே சென்றான். சித்த சாதகனும் யானை மீது ஏறிக் கொண்டான்.

அப்பொழுது கைதட்டி அவர்களை நிறுத்தி "என்னுடைய கிராமம்

வழியில் தான் இருக்கிறது. இந்த அடர்ந்த வனத்தைக் கடப்பது கடினம். கொடிய மிருகங்கள் என்னைக் கொன்றுவிடும். அதனால் என்னையும் கூட்டிச் செல்லுங்கள்," என்று மணிகூறினான்.

"இந்தக் கொடியவனின் சிகிச்சைக்காக நீ வந்ததால் எனக்கும் இவனைப் பிடிக்க ஒரு சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. எனவே உன்னைக் காப்பது என்கடமை. நீயும் முத்துவும் எங்களுடன் நடந்து வாருங்கள்," என்றான் ஜெயசீலன்.

எல்லோரும் ஹிரண்யபுரியை நோக்கி முன்னேறினர். அப்பொழுது "நான் காலையில் இருந்து இந்த மகரகேதுவிற்குச் சிகிச்சை செய்ய முயற்சி செய்து கொண்டு இருந்தேன். மற்ற எவரும் பாய்ந்த வாளுடன் இவ்வளவு தீரம் உயிருடன் இருந்திருக்க முடியாது. இவனோ அதை ஒர் ஆபரணம் போல் அணிந்து கொண்டு நடக்கிறான். இவன் நாடியைப் பரிசோதித்தேன். இவன் உடலில் ஓடும் ரத்தம் குளிர்ந்த ரத்தம். எனவே இவன் ஜலத்தில் வாழ்பவனாக இருக்க வேண்டும்," என்று மணிகூறினான்.

"நீ சொல்வதைப் பார்த்தால் தவளை போல் இவனும் நீரிலும் நிலத்திலும் வாழும் உயிரினம் என்று நினைக்கிறேன். கனகாட்ச மன்னரின் வேலை முடிந்ததும் மருத்துவ சம்பந்தமான ஆராய்ச்சி செய். இந்த யானையையும் உனக்குத் தருகிறேன்," என்று ஜெயசீலன் கூறினான்.

இதைக் கேட்டு பல்லைக் கடித்த படி மகரகேது உறுமிக் கொண்டு உட்கார்ந்திருந்தான். திடீரென்று மகர கேது மீது ஓர் அம்பு விழுந்தது. ஜெயசீலன், சித்தசாதகன் இருவரும் திகைத்தனர். ஜெயசீலன் புதர்களின் வழியாக பார்த்தான். அப்பொழுது "எந்த மகரகேதுவை நான் கொல்ல வேண்டும் என்று நினைத்திருந்தேனோ, அவனை நீ எங்கு கூட்டிச் செல் கிறாய்? அப்படி நீ செய்தால் என் அம்பு உன் மார்பில் பாயும்," என்ற அட்டகாசமான குரல் ஒலித்தது.

அது பலராமனின் குரல் என்பதை ஜெயசீலனும் சித்தசாதகனும் உணர்ந்து கொண்டனர். "ஏபலராமா! இன்னும் ஓர் அம்பு விழுந்தால் உன்னைக் காளிக்குப் பலியாக்கிவிடுவேன்," என்று சித்தசாதகன் கூறினான். "நீ யார்? மன்னருடைய பூத வைத்தியனா?" பலராமன் கத்தினான்.

"நான் பூத வைத்தியன் அல்ல. சித்தசாதகன். மந்திரக்கலை பயின்றவன். பேசாமல் மரத்தை விட்டு இறங்கு. இல்லாவிட்டால் என்

மந்திரத்தால் மரம் தீ பிடித்து நீ கருகிச் சாவாய்!" என்றான் சித்தசாதகன்.

"என்னை அழிக்க யாராலும் முடியாது. நான்தான் மகரகேதுவுடன் உங்களையும் அழிப்பதற்காக இங்கு வந்திருக்கிறேன்," என்றான் பலராமன். "யாரை மிரட்டுகிறாய்? உன்னைப் போன்ற பலரை நான் பார்த்திருக்கிறேன். தைரியம் இருந்தால் நேருக்கு நேர்சண்டை போட வா! ஏன் ஒளிந்து நின்று மிரட்டுகிறாய்?" என்று ஜெயசீலன் கூறினான்.

"என்ன! அந்த நீச பலராமனா என் மீது அம்பு எய்கிறான். நான் மர்மக் குளத்தின் அதிபதி. எனக்கா இந்தக் கதி? எனது யானை மரத்தின் மீது மோதி அவனைக் கீழே தள்ளி மிதித்துக் கொன்றுவிடும்," என்று மகரகேது கத்தினான்.

இதைக் கேட்டதுமே யானை மரத்தின் மீது மோதி தும்பிக்கையினால் மரத்தை இழுத்துக் கீழே தள்ளியது. கிளைக்கு நடுவில் அகப்பட்டுக் கொண்ட பலராமன் உரக்கக் கத்தலானான். (தொடரும்)

உழைப்பே உயர்வு

ஒரு கிராமத்தில் மாதவன் என்ற இ நபது வயது ஏழை இளைஞன் இ நந்தான். நாளெல்லாம் வயலில் உழைத்துப் பயிற்று நிறைய உணவு கிடைக்கவில்லை.

ஒருநாள் குளக்கரையில் ஒரு சன்னியாசியைக் கண்டான். அவர் மாதவனின் வந்தத்திற்குக் காணாமல் கேட்டார். அதற்கு "சுவாமி! எவ்வளவு உழைத்தும் அதற்கென்ற பலன் எனக்குக் கிடைக்கவில்லையே! ஏன்?" என்று கேட்டான்.

"உழைப்பிற்கு ஏற்ற பலன் நிச்சயம் கிடைக்கும். இக்காலகால வந்ததுகிறாய்?" என்று சன்னியாசி கூறினார்.

"மன்னியுங்கள் சுவாமி! உங்கள் கருத்து தவறானது. எவ்வளவு நேரம் உழைப்புக்குத் தகுந்த பலனைக் கடவுள் கொடுப்பதில்லை," என்றான் மாதவன்.

"அப்படியா! எனக்கு அதுபற்றித் தெரியவில்லை. ஏதாவது உதாரணம் கொடுக்க முடியுமா?"

"ஏன் இல்லை? இந்தக் கிராமத்தில் சாஸ்திரங்களில் கரைகண்ட கோபால் என்ற மகாவித்வான் எளியையாகவே வாழ்கிறார். ஆனால் அவரிடம் பயின்ற மாணவனோ ராஜாவிடம் வேலைபார்க்கு கக போக வாழ்க்கை நடத்துகிறான். இதற்கு என்ன சொல்கிறீர்கள்?" என்று மாதவன் கேட்ட போது, "கோபால் ராஜாவிடம் சென்று வேலை கேட்டாரா?" என்று சன்னியாசி கேட்டார்.

"இல்லை! அவர் ஊரைவிட்டுப் போகவே விரும்பாததால் ராஜாவிடம் போகவில்லை," என்றான் மாதவன். "பார்த்தாயா! முயற்சி செய்திந்தால் அவருக்கும் கிடைத்திருக்கும்!" என்றார் சன்னியாசி.

"சுவாமி! உங்கள் கூற்றை நான்

ஏற்கமாட்டேன். என் போன்றவர்கள் எவ்வளவு முயற்சி செய்து உழைத்தாலும் எங்கள் பாக்கியத்தில் எழுதிய படிதான் பலன்கிடைக்கிறது. எனக்கு மட்டும் சுகமாக வாழ ஆசை இருக்காதா?" என்றான் மாதவன்.

அவன் மேல் இரக்கம் கொண்டு சன்னியாசி அவனிடம் ஒரு கல்லைக் கொடுத்து, "இது மிகவும் விலை உயர்ந்த வைரம். இதை விற்றால் வட்சம் பொன் கிடைக்கும். அதை வைத்துக் கொண்டு நீ சுகமாக வாழ்வாயாக!" என்று கூறிவிட்டு அங்கிருந்து சென்றார்.

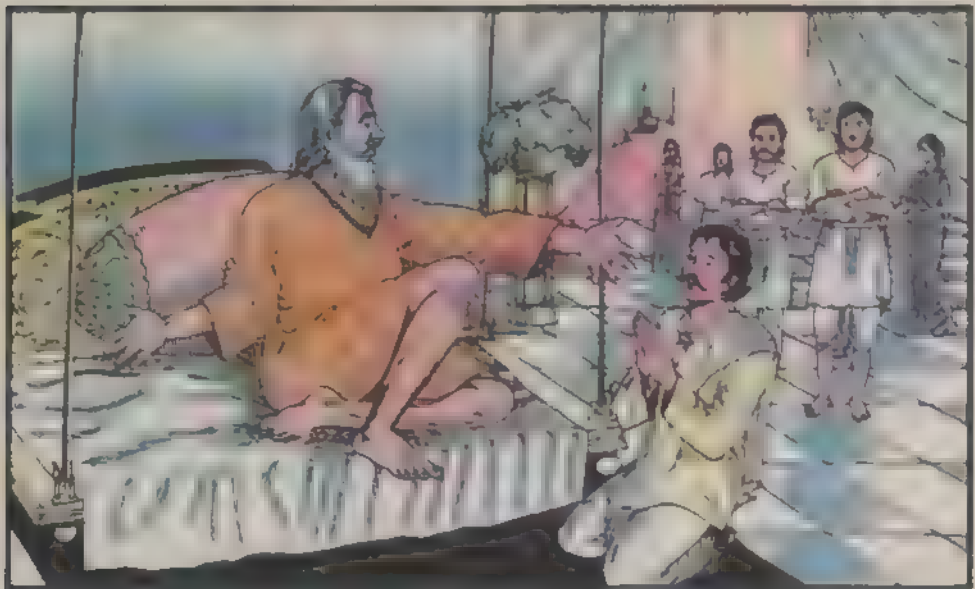
ஒரு வருடம் கழித்து மாதவனைக் காண வந்தபோது அவன் மிகவும் செல்வந்தனாக இருந்தான். மாளிகையில் சுகமாக வாழ்ந்தான். வேலை செய்ய நிறைய ஆட்கள் இருந்தனர்.

சன்னியாசியைக் கண்டதும் ஓடி

வந்து வணங்கி, "சுவாமி! உங்களால் தான் எனக்கு இத்தகைய வாழ்க்கை கிடைத்தது. நான் இப்பொழுது மிகவும் சுகமாக இருக்கிறேன்," என்றான் மாதவன்.

"ஆம்! பார்க்கிறேன். அது சரி! உன்னுடைய செல்வத்தில் சிறிதாவது மற்றவர்களுக்குத் தருகிறாயா?" என்று சன்னியாசி கேட்டபோது, "நான் ஏன் கொடுக்க வேண்டும்? நீங்கள் கொடுத்த கல்லினால் எனக்குச் செல்வம் கிடைத்தது. அந்த பாக்கியத்தை நான் அனுபவிக்கிறேன். மற்றவர்களைப் பற்றி நான் ஏன் நினைக்க வேண்டும்?" என்று மாதவன் கூறினான்.

"அப்பா! பாக்கியம் நிலையாதது. உழைப்பு ஒன்றே நிலையானது. செல்வம் வந்த போது மற்றவர்களுக்கும் கொடுத்தும் எண்ணம் இல்லாத

தால் அது உன்னிடம் நிலைக்காது, " என்றார் சன்னியாசி.

அதே சமயத்தில் வைரக் கல்லை வாங்கிய வியாபாரி, "இந்தக் கல் வைரம் அல்ல. போலி என்று கூறுகிறார்கள். எனது லட்சம் பொன்னைத் திருப்பித் தா!" என்றான்.

சொத்தை எல்லாம் விற்று வியாபாரிக்குக் கொடுத்துவிட்டு மறுபடியும் மாதவன் ஏழையானான். அப் பொழுதும் அவனுக்கு ஆசை போகவில்லை.

"சுவாமி! எனக்கு மிகவும் உயர்ந்த கல்லைக் கொடுங்கள். மறுபடியும் செல்வந்தனாக விரும்புகிறேன்," என்றான் மாதவன்.

"உனக்கு இன்னுமா புத்தி வரவில்லை. பாக்கியம் வரும், போதும். உழைப்பும் முயற்சியும் தான் நிலையானது. கிராமத்தில் வீணாகக் கிடக்கும் பூமியைப் பண்படுத்தி விவசாயம் செய். பூமி உனக்கு ஒருபோதும் துரோகம் செய்யாது. அதிக உழைப்பினால் அதிக விளைச்

சல்வரும். நீயும் சுகமாக இருப்பாய்!" என்று கூறிவிட்டு சன்னியாசி அங்கிருந்து சென்றார்.

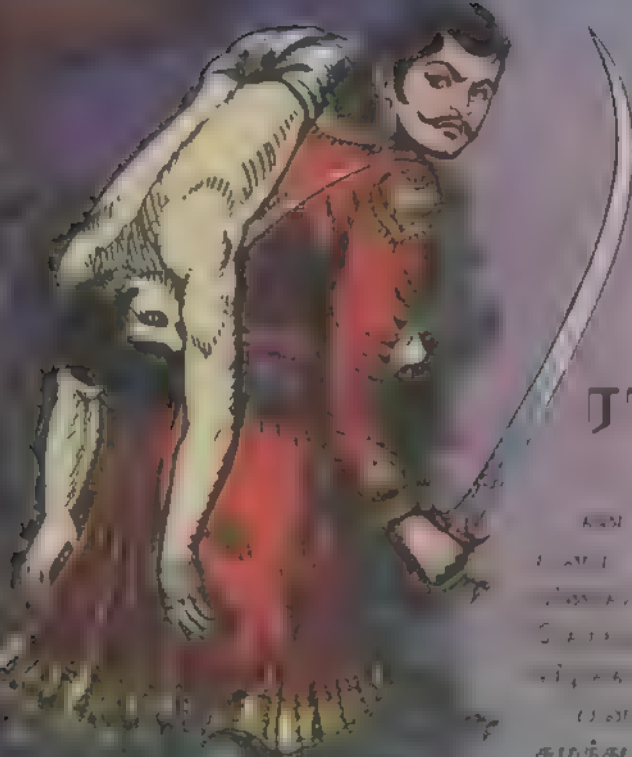
அன்றிலிருந்து மாதவன் கடுமையாக உழைத்தான். மலையிலிருந்து வரும் தண்ணீரை வறண்ட நிலங்களில் பாய்ச்சி வரப்புகள் அமைத்தான். நிலத்தைப் பல பாகங்களாகப் பிரித்து தானியங்களும், காய்கறி வகைகளும் பயிரிட்டான். இரவு பகலாகப் பாடுபட்டதன் பலனாக வறண்ட பூமி பச்சைப் பச்சென்று மாறியது. தானியக் குவியலை நகரில் உள்ள வியாபாரிகளுக்கும், காய்கறிகளைச் சந்தைக்கும் எடுத்துச் சென்று விற்று பணம் குவித்தான்.

ஒரண்டு வருடங்களில் நிறையப் பணம் கிடைத்ததால் வண்டி மாடு வாங்கினான். கிடைத்த செல்வத்தில் தான தர்மம் செய்தான். ஊரார் பாராட்ட மிகச்சிறப்பாக வாழ்ந்தான். சன்னியாசியின் புத்திமதியினால் உழைப்பே உயர்வு என்பதைப் புரிந்து கொண்டு சுகமாக வாழ்ந்தான்.

நவீன
வேதாளக்
கதை

ராஜபக்தி

கனடா நாட்டில் சற்றுப்
பலாபலமாக விக்கிரமன்
பெயரால் அழைக்கப்டு
பெயர் "ராஜபக்தி" அழைக்கப்டு
பெயர் "ராஜபக்தி" அழைக்கப்டு

பலாபலமாக (திறந்த) அதை
சுமந்து கொண்டு மயானத்தை
நோக்கிச் செல்கையில் அதனுள்
இருந்த வேதாளம் எள்ளி
கலக்கது, "மன்னே! உன்
நாடைய துடிப்பும் வீரமும்
புகழ்த்தக்கது. எனவே உன்னைப்
பாரட்டாமல் இருக்க முடி
வற்றது. உன்னிடம் நல்ல குணங்
கள் நிறைந்திருந்தாலும் சில
பேர்களும் இருக்கின்றன. இந்

ஜூலை 2002

தக் குறைகளை நீக்காவிட்டால் உனக்குப் பெரும் ஆபத்து ஏற்படும்.

எந்த ஒரு விஷயத்தையும் ஆழமாக ஆராய வேண்டும். இல்லையெனில் உண்மையை உணர முடியாது. உன்னைத் திருத்திக் கொள்ள வீரத்தனின் கதையை உனக்குச் சொல்லப் போகிறேன். கவனமாகக் கேள்," என்றபடி வேதாஸம் மீட்கத் தொடர்ந்தது.

வெகுகாலத்திற்கு முன் தகடூர் என்னும் ஊரில் வீரத்தன் என்ற இளைஞன் இருந்தான் அவன் சிறந்த போர் வீரன். எல்லாவிதப் போர்க்கலைகளிலும் நிபுணன். மல்யுத்தம், வில் வித்தை, கதை யுத்தம் போன்ற சகல யுத்தக் கலைகளிலும் வல்லவன். இதைத் தவிர சாஸ்திர வித்தையிலும் சிறந்தவன்.

தகடூர் ராஜ்ஜியத்தின் சேனாதிபதி திடீரென இறந்துவிட்டார். அந்தப் பதவிக்குத் தகுதியானவரை தேர்ந்தெடுக்க நகரில் ஒரு பெரிய போட்டிக்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. வீரத்தன் அந்தப் போட்டியில் பங்கு பெறத்தீர்மானித்தான். அவனது எண்ணத்தை அறிந்த அவனது தந்தை "மகனே! அரசனிடம் வேலை பார்ப்பது கத்தி முனையில் நடப்பது போலாகும். பாம்பின் நிழலில் நீ வாழ விரும்புகிறாயா? இங்கிருந்து விவசாயத்தைக் கவனி. நிம்மதியாக வாழ்ந்து கவலையில்லாமல் இரு!" என்றார்.

தந்தையின் அறிவுரை வீரத்தனுக்குப் பிடிக்கவில்லை. தன்னுடைய மறுப்பைத் தெரிவித்தபடி போட்டியில் கலந்து கொள்ளத் தலைநகருக்குப் புறப்பட்டான்.

அந்தப் போட்டியில் பங்கு பெற அநேக வீரர்கள் வந்திருந்தனர். போட்டியின் முதற்கட்டத்தில் அவன் கவமமாக ஜெயித்துவிட்டான். இது போல போட்டியின் பல கட்டங்கள் இருந்தன. எல்லாவற்றிலும் எதிரிகளை வென்று முதலாவதாக வந்தான்.

போட்டியில் முதலாவதாக வந்ததால் சேனாதிபதி பதவிக்குத் தகுதி உடையவனாக ஆகிவிடுவோம் என்று வீரத்தன் எண்ணினான். ஒரு மாளிகையில் அவனை தங்க வைத்த போது அவனது நம்பிக்கை மேலும் உறுதியாயிற்று.

மறுநாள் தகடூர் நாட்டின் முதன்மந்திரிகிரிநாதர் வீரத்தனைப் பார்க்க

அவன் மாளிகைக்கே வந்தார். வீர தத்தனின் வீரத்தையும் ஞானத்தையும் மந்திரிவெகுவாகப் புகழ்ந்தார். பின்பு "இந்தப் போட்டிகளில் தேர்வு பெற்றதால் மட்டுமே இந்தப் பதவியை நிர்வகிக்கும் தகுதி யிருக்கிறது என்று கூறிவிட முடியாது. எனவே சமயத்திற்கு ஏற்ப அவ்வப் பொழுது பல பரீட்சைகளை நீ சந்திக்க வேண்டியிருக்கும். இதற்காக சில நாட்கள் நீ காத்திருக்க வேண்டும். ஆறு மாதம் வரை நீ அரச சபையில் வேலை செய்ய வேண்டும். எந்த வேலை கொடுத்தாலும் உரிய சமயத்தில் செய்து முடிக்க வேண்டும். ஆனாலும் உன்னை அதிகாரி என்று சொல்ல மாட்டார்கள். அதன் பிறகு தான் நீ சேனாதிபதி ஆக முடியும் என்று நாம் நம்புகிறேன்," என்றார்.

இரண்டு மாதம் வரை வீரத்ததனுக்கு எந்தவிதப் பொறுப்பும் கொடுக்கப்படவில்லை. ஒருநாள் திடீரென்று கிரிநாதரிடம் இரந்து அழைப்பு வந்தது. அவன் மந்திரியைப் பார்க்கச் சென்றான்.

கிரிநாதர் அவனை நன்கு உபசரித்து விட்டு "வீரத்ததா! ஒற்றிகளின் தலைமை அதிகாரியிடமிருந்து ஒரு முக்கியமான செய்தி வந்துள்ளது. நமது அரசர் மார்த்தாண்டர்தினமும் மகாராணியுடன் தோட்டத்திற்குச் செல்வது வழக்கம். அந்த தோட்டில் அவர்களைத் தவிர வேறு யாரும் அங்கு இருக்கக் கூடாது. மெய் கூப்பாளர்களுக்குக் கூட அனுமதி கிடையாது. இந்த ரகசியத்தைத் தெரிந்து

கொண்டிருக்கும் விரோதிகள் அவர்களைக் கொல்ல சதி செய்திருக்கிறார்கள். இன்றிலிருந்து ராஜதம்பதியைக் காப்பது உன் பொறுப்பு. நீ இருப்பது அவர்களுக்குத் தெரியக்கூடாது. தெரிந்தால் கடுமையான தண்டனைகிடைக்கும். ஜாக்கிரதை!" என்றார்.

வீரத்ததன் பகிழ்ச்சியுடன் அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டான். அன்றிலிருந்து தோட்டத்தில் ராஜதம்பதிகளுக்குப் பின்னால் அவர்களுக்குத் தெரியாமல் கண்காணித்தான். நான்கு நாட்கள் கழிந்தன. ஐந்தாவது நாள் திடீரென்று ஐந்து முட்டைகள் ராஜதம்பதிகள் மீது பாய்ந்தன. அவர்கள் அரசர் மார்த்தாண்டரைத் தாக்குவதற்குள் வீரத்ததன் வாஸ்தவம் அவர்கள் மீது பாய்ந்தான். முரடர்கள் பயந்து ஓடிவிட்டனர்.

வீரத்தன் ராஜ தம்பதிகளை வணங்கி கடந்த நான்கு நாட்களாக அவர்களை எப்படிக்காத்து வந்தான் என்பதை விளக்கினான். இதைக் கேட்டது மே அரசர் அவனைச் சிறையில் அடைக்கும்படி உத்தரவிட்டார். அன்றிரவு முதன்மந்திரி அவனைப் பார்க்க வந்தார். விபரங்களைத் தெரிந்து கொண்டார். வீரத்தனுக்கு ஆறுதல் கூறியபடி "வீரத்தனா! நாளைக்கு உன்னை ராஜசபையில் நிறுத்தி விசாரணை செய்வார்கள். அரசர் நிச்சயம் கடும் தண்டனை தருவார். ராஜ தர்பார் இது போன்ற ஆபத்துக்கள் நிறைந்ததாகும். எப்படியோ உனக்கு ஆபத்து வந்துவிட்டது. அதற்கு நானும் ஒரு காரணம், எனவே நீ இங்கிருந்து ஓடிவிடு. இது தான் என் அறிவுரை. அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை நான் செய்துவிட்டேன். அரசரை எப்படியாவது சமாளித்துவிடுகிறேன்," என்றார்.

சிறிது நேரம் யோசித்துவிட்டு "முதன்மந்திரியாகிய நீங்கள் கொடுத்த கட்டளையை நான் நிறைவேற்றினைன். அரசர் இதற்காக என்ன தண்டனை கொடுத்தாலும் அதைப் பற்றி எனக்குத் கவலையில்லை. நான் எந்தத்தவறும் செய்ய வில்லை. எனவே இங்கிருந்து போக மாட்டேன். உங்களது தயாள குணத்திற்கு நன்றி!" என்று வீரத்தன் சொன்னான். மனதுள் சிரித்தபடி கிரிநாதர் வீரத்தனின் தோளைத் தட்டினார். பின்பு அங்கிருந்து சென்றுவிட்டார்.

இக்கதையைச் சொல்லிவிட்டு விக் கிர மாதத்தனிடம், "மன்னனே! வீரத்தன் பெரிய வீரனாக இருக்க

லாம். ஆனால் மூர்க்கன் என்று நான் நினைக்கிறேன். தந்தை சொல்லைக் கேட்காமல் ராஜ சபையில் வேலை தேடி வந்ததே முட்டாள்தனம். முதன் மந்திரியின் சொல்லைக் கேட்காமல் சிறையில் இருந்தான். யாரைக் காப்பாற்றினானோ அந்த நன்றி கெட்ட அரசரே இவனைச் சிறையில் தள்ளினார். அத்தகைய அரசரை அவன் எப்படி நம்பினான்? தர்பாரில் விசாரணைக்கு ஏன் ஒப்புக் கொண்டான்? இதற்கு விடை தெரிந்தும் சொல்லாவிட்டால் உன் தலை வெடித்து சுக்கு நூறாகிவிடும்." என்று வேதாளம் சொன்னது.

அதற்கு விக்கிரமாதித்தனும், 'வீரத்தன் மாவீரன் என்பதில் சந்தேகமே இல்லை. அத்தகைய நபரே அரசரிடம் வேலை செய்யத் தகுதியானவர். எனவே தான் சேனாதிபதி பதவிக்கான போட்டியில் அவன் கலந்து கொண்டான். வீரமும் யுத்ததந்திரமும் மட்டுமே அப்பதவிக்குரிய அளவுக் கோல் இல்லை. ராஜ தம்பதிகளைக் காப்பாற்ற ஐந்து முரடர்களுடன் மோத வேண்டியிருந்தது. ராஜதம்பதி

களின் தனிமைக்குப் பங்கம் ஏற்பட்டது என்பது ஒரு பேராலியான குற்றச்சாட்டு. வீரத்தனை சிறையில் அடைத்து மறுதலும் விசாரணைக்கு உத்தாவிட்டது எல்லாம் ராஜா மந்திரியின் தனிப்பட்ட நீதியாகும். வீரத்தனின் ராஜபக்தி, தேசபக்தி, கடமையுணர்வு ஆகியவற்றைத் தெரிந்து கொள்வதற்காகவே இந்த வழிகளை அவர்கள் அனுசரித்தனர். சிறையிலிருந்து தப்புவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்து இந்நகரின் என்று மந்திரி சொன்ன பேரது வீரத்தன் அதை மறுத்துவிட்டான். இது அவனது ராஜபக்தியை உறுதி செய்கிறது. இகனால் தான் மந்திரி மனதிற்குள் சிரித்தபடி அவன் தோளைக் தட்டினார். எல்லாத் தேர்வுகளிலும் வெற்றி பெற்றிருப்பதால் சேனாதிபதி பதவிக்கு வீரத்தன் முற்றிலும் ஏற்றவன் தான் என்பது தெளிவாகிறது."

விக்கிரமாதித்தனின் சரியான இடம் பதிலால் அவனது மௌனம் கலையவே அவன் சுயத்துவந்த உடலை உயரக் கிளம்பிப் போய் வேதாளம் புகழ்க் கட்டில் ஏறிக்கொண்டது.

ததீசியின் தியாகம்

ஆயிரக்கணக்கான வருடங்களாக தேவர்களுக்கும் அசுரர்களுக்கும் யுத்தம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. அதில் அசுரர்களே தேவர்களைக் காட்டிலும் பலமுறை அதிகமாக வெற்றிபெற்றிருந்தனர். அசுரர்களில் பலர் பலசாலிகளாகவும் திறமை மிக்கவர்களாகவும் இருந்தனர். விஷ்ணுவின் பல விஷயங்களில் அவர்கள் நிபுணர்களாக இருந்தனர். ஆனால் அவர்கள் மிகவும் பெருமையும் கர்வமும் கொண்டவர்களாக இருந்தனர். சொந்த சுகத்திற்காக பல கொடுமைகள் செய்து வந்தனர். தெய்வ பக்தி, அடக்கம், சமாதானம் போன்ற உயர்ந்த பண்புகளைத் துச்சமாக மதித்து வந்தனர். ஒரு சமயம்

தவிர மற்றவர்கள் அனைவரும் அமைதியை விரும்புவர்களாகவும் தியானத்தில் ஆழ்ந்து இருப்பவர்களாகவும் அறவே வெறுத்தனர். எனவே முனிவர்கள் தான் பெரும்பாலும் அவர்களால் துன்புறுத்தப்பட்டு வந்தனர். சொர்க்கத்தில் வசிப்பவர்களாக இருப்பதால் தேவர்கள் அவர்களது முதல் எதிரிகள். பூமிமட்டுமின்றி சொர்க்கத்தையும் தமதாக்கிக் கொள்ள நினைத்தனர். பலமுறை தேவர்களின்தலைவனான இந்திரனை அவன் மாளிகையில் இருந்து ஓடச் செய்திருந்தனர். முப்பெரும் கடவுள்களான பிரம்மா, விஷ்ணு, சிவன் ஆகியோரின் உதவியுடன் இந்திரன் மறுபடியும் தனது

இடத்தையும் அதிகாரத்தையும் தீர்ப்புப் பெற்றான். ௪ - ௫

ஒரு முறை விநாயகராகான் என்ற அசுரன் பலமிக்கவனாகவும் போகை மிக்கவனாகவும் இருந்தான். ஏதாவது ஒரு காரணத்திற்காகவோ அல்லது காரணம் இல்லாது போக தனது பையன் பலமுறை தேவர்களுடன் மோதி வெற்றியும் கண்டான். எவ்வளவோ முயற்சித்தும் இந்தினால் அவனை வெல்ல முடியவில்லை.

அந்த அசுரன் பெற்றிருந்த வாதால் தீயினா போதண்ணீரினா போத அல்லது எந்தவொரு ஆயுதத்தினா போத அவனுக்கு அழிவு ஏற்பா முடியாது.

விருத்திராசுரனின் கொடுமைகளில் நந்து மீள்வதற்கான வழிமுறைகளை இந்தின் பல முனிவர்களிடம் கேட்டு வந்தான். எந்த ஒரு முனிவர்தனது தவ வலியை யால் இந்தினை வெல்லும் சக்தி பெற்றிருக்கிறா போத அவரால் மட்டுமே விநாயகராகான் அழிக்கப்படுவான் என்பதை இந்தின் அறிந்து கொண்டான். அத்தகைய வலிமை பெற்றவர்தேசி என்ற முனிவர் மட்டுமே என்பதையும் அவன் தெரிந்து கொண்டான். தனது பதவியை அவர் பறிக்கட்டும் என்று எண்ணி பல முறை அவரது தவத்தைக் கொடுக்க இந்தின் முயற்சி செய்திருந்ததால், இப்பொழுது அவரை உதவிக்காக அணுகுவதற்குத் தயங்கினான்.

தேவர்கள் முனிவரை அணுகாததற்கு இந்திரனின் தயக்கம் மட்டுமே

காரணம் அல்ல. விநாயகராகானைக் கொல்லும் வழி கௌரிப்பாதிபாத ஷன்றாக இருந்தது. விநாயகரானைக் கொல்ல இந்தினின் ஆயுதமான இடியையும் வலியை வாய்ந்ததாக இருக்க வேண்டும். அது அந்த அளவு வலிமை பெற வேண்டுமானால் அதில் முனிவர்தந்தையின் எலும்பைக் கொண்டதாக இருக்க வேண்டும். அதாவது இதற்காக கந்தி முனிவர்தன்னைத் தியாகம் செய்து, எலும்பை இடியின் உள் செலுத்த வேண்டும். இந்தக் கொடுமையான வழியை முனிவரிடம் எப்படிக்கூறுவது என்று கைவர்கள் கயங்கினர்.

இதைக் கேட்டால் முனிவர் ஏளனமாகச் சிரிப்பார் என்றும் தவம் செய்யும் போது பல தீவரங்கள் இழைத்த இந்தினுக்குத் தான் என் உதவி

செய்ய வேண்டும் என நினைக்கலாம். என்றெண்ணி இந்திரன்கலங்கினான். என்ன செய்வதென்று தெரியாமல் திகைத்தான்.

இதற்கிடையில் அசுரன் முனிவர் களுக்கும் தேவர்களுக்கும் மேன்மேலும் தீங்கு செய்து வந்தான். தனியையில் இருந்தாலும் அசுரனது கொடுமைகளைப் பற்றி தத்சி முனிவர் கேள்வியுற்றார். அவனை அழிக்கும் வழியைப் பற்றியும் அவர் அறிந்து கொண்டார். அவர் ஒரு விநாடி கூடத் தயங்கவில்லை. ஒரு லோஸ்வியைத் தொடங்குமாறு தேவர்களிடம் சொன்னார். ஆடிந்ததியானத்தில் அமர்ந்து தன் உடலைத் தியாகம் செய்தார்.

அவது எலும்பைக் கொண்டு இடித்து மேலும் வலுவூட்டினார்கள். பாறு புறா சண்ணை வந்த பீடாது இத்தினது ஆயுதமான இடி விநாதி.

சுரனை சுலபமாக அழித்தது.

இவ்வாறு ஓர் உயர்ந்த கொள்கைக்காக தத்சி முனிவர் மிகப்பெரிய தியாகத்தைச் செய்தார். கடந்த காலத்தில் இந்திரன் பல புறா அவருக்குக் கொடுத்த செய்தி நந்த பீடாதினும் அவர் தத்சில் பகையை வெளிப்படுத்தவில்லை. அசுரர்களையும் அவர் வெறுக்கவில்லை. மனிதர்களும் தேவர்களும் அமைதியுடனும் பத்தியாகவும் இருக்க வேண்டியனாம். அசுரன் ஒழிக்கப்பட வேண்டும் என்பதை அவர் உணர்ந்தார்.

தவத்தினால் அவர் தன் உடலைப் புனிதப்படுத்திக் கொண்டார். அவரிடம் ஒரு துளியும் சுயநல சிந்தை இல்லாததால் தான் அவர் எல்லாப் புறா அத்தகைய பலம் பெற்றிருந்தன. தன் உடலை ஒதுக்கிப் போடுதல் நன்றாகும் அவர் சிறந்த உதாரணமாகத் திகழ்ந்தார்.

ரகசியப் பரிசு

கார்த்திக் என்ற செல்வந்தனுக்குப் புகழ் பெற வேண்டும் என்ற ஆர்வம் இருந்தது. ஒரு பெரிய கலைஞனாகப் புகழ்பெற விரும்பினான். அப்பொழுது அவன் மனைவி, "கலைக்குரிய திறமை பிறவியிலேயே உங்களுடம் இருக்க வில்லை. எனவே கலைஞனாவது கடினம். ஆனால் கலைஞர்களுக்கு மரியாதையும் பரிசும் தருவதன் மூலம் கலைஞர்களை விட நீங்கள் பெயர் பெற முடியும்," என்றாள்.

மனைவியின் கருத்து கார்த்திக்குக்கு சரியென்று தோன்றியது. முதலில் அவன் நடராஜன் என்ற நடனக் கலைஞனைச் சந்தித்தான். அவனுடம் தன்னுடைய கருத்தைத் தெரிவித்தான்.

அவனுடைய எண்ணத்தைப்

பாராட்டியபடி, "உனது கருத்து சரியென்று நினைக்கிறேன். ஆனால் இந்த விஷயத்தில் நான் ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். என்னைப் பாராட்டும்போது அந்தக் கூட்டத்தில் எனது கலைத் திறமையை அறிந்த பலர் இருப்பார்கள். என்னை எதற்காகப் பாராட்டுகிறாய் என்று நீ அவர்களுக்கு விளக்க வேண்டியிருக்கிறது" என்று கேட்டான் நடராஜன்.

ஐயா! தேசம் முழுவதும் உங்களுக்கு புகழ் பரவியிருக்கிறது. இந்த நிலையில் மற்றவர்களின் கருத்து எதற்கு? நான்தனியாகவே உங்களைப் பாராட்டுவேன்," என்று கார்த்திக் கூறினான்.

இதை மறுத்தபடி, "உனக்கு நாட்டியத்தைப் பற்றிய அறிவு சிறிதும் கிடையாது. நீ என்னைப் பாராட்டு

வதற்குத் தகுதியானவனை அல்ல
எவர் என்னைப் பாராட்ட விரும்பு
கிறாரோ அவர் நிச்சயமாக நாட்டியப்
பேரொளியாகவும் குருவாகவும்
இருக்க வேண்டும்," என்றான்
நடராஜன்.

கார்த்திக் நாட்டியக் கலையின்
குருவான சங்கரை சந்தித்து விபரங்
களைக் கூறினான். அதற்கு யாரைப்
தனியாக ஒருவரின் திறமையை
அளவிட முடியாது. அது நியாய
மாகவும் இராது நான் இன்னும்
இரண்டு குருமார்களின் பெயரைக்
கூறுகிறேன். நாங்கள் ஆவதும் இக்க
வருடத்தின் புகன்மையான நடனக்
கலைஞன் யார் என்பதை ஏகமன
தாகத் தீர்மானம் செய்கிறோம்,"
என்றார்.

"நாங்கள் நாட்டியக் குருமார்கள்.
நாங்கள் யாரைத் தேர்ந்தெடுக்கி
றோமே அவனைத் தான் நீ பாராட்ட

வேண்டும். உன்னுடைய கணிப்பை
எங்களால் ஒப்புக் கொள்ள முடி
யாது," என்று சங்கர்கூறினார்.

வந்தத்ததுடன் இதை கார்த்திக்
மனைவியிடம் சொன்னான். உடனே
அவள், "தேர்வு செய்பவர் யாரா
யி நக்தாலும் அந்தக் கலைஞனைத்
தேர்ந்தெடுத்துப் பாராட் டும் உரிமை
உங்களுத்தான் உண்டு," என்றாள்.

மனைவியின் கருத்து சரியென்று
தோன்றியது. பாராட்டிற் குரிய கலை
ஞர்களைத் தேடி கார்த்திக் கஷ்டப்
பட்டு நால்வரைத் தேர்ந்தெடுத்தான்.
அவர்களில் ஒருவன் கவிஞன், ஒரு
வன் ஓவியன், ஒருவன் நடனக்
கலைஞன், மற்றவன் பாடகன். இவர்
கள் அனைவரும் தமீமத்தம் கலைகளில்
சாதாரண நிலையிலுள்ள கலைஞர்
கள். "அந்த நால்வரையும் கார்த்திக்
தன் வீட்டிற்கு அழைத்து வந்தான்.

அப்பொழுது கார்த்திக்கின்
மனைவி அந்த நான்கு கலைஞர்
களையும் அழைத்து, "என்னுடைய
கணவர் மிகவும் சங்கேஜ குணம்
உள்ளவர். இந்தப் பரிசாலும் பாராட்
டாலும் அவாதுபுகழ் ஒங்குமீம என்று
பயப்படுகிறார். இந்தப் பாராட்டி
னால் சமூகத்தில் அவருக்குப்
பெயரோ மதிப்போ நவநவதை அவர்
விரும்பவில்லை. எனவே, உங்க
ளைப் பாராட்டி ஒவ்வொருவருக்கும்
நூறு பொற்காசுகள் தரப்படும்.
ஆனால் இக்கப் பாராட்டும் பரிசும்
ரகசியமாகச் செய்யப்படுமானால்
ஒவ்வொருவருக்கும் ஆயிரம் பொற்
காசுகள் தரப்படும். இதில் எது

உங்களது விதப்பம் என்பதை நன்றாக யோசித்துக்கொடுங்கள்," என்றான்.

அவர்கள் ஆயிரம் பொற்காசுகளைப் பெறவே விதப்பினர். எனவே கார்த்திக் ஒவ்வொருதும் கீட்டாவந்த தொகையைக் கொடுத்து அனுப்பினான். அவர்களுக்கும் நன்றி கொடுத்து விட்டுச் சென்றனர்.

இந்த நிகழ்ச்சி நடந்து சில நாட்களுக்குப் பிறகு நள்ளியில் யாரோ ஒருவன் கார்த்திக் வீட்டின் கதவைத் தட்டினான். கார்த்திக் கதவைத் திறந்தான். வந்தவன் நடராஜன்.

மெதுவான குரலில் நடராஜன், "பலரும் என்னுடைய கலையை மிகவும் உயர்வாகப் பேசிப் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். ஆனால் என்னுடைய கஷ்ட காலத்தில் எவரே எனக்கு உதவ முன்வரவில்லை. இப்பொழுது எனக்கு பணக்கஷ்டம் தருகின்ற

வர்களுடமிதந்து போனால் பெற்றால் எனக்குக் கெட்ட பெயர் வரும். நீ கடைசிக்களமிகவும் ரகசியமாகப் பாராட்டிப் பரிசு தருகிறாய் என்பதை அறிந்தேன். நான் பரிசு பெற்றதை ரகசியமாகவே வைத்துக்கொள். உன்னுடைய பரிசை ஏற்றுக் கொள்ள நான் கயாராக இருக்கிறேன். நீதரும் ஆயிரம் பொற்காசுகள் எனக்கு மிகப் பெரிய செல்வமாகும்," என்றான்.

"உன்னுடைய சொற்கள் என்னுடைய கடமை உணர்வை தட்டி எழுப்பியுள்ளது. என்னுடைய புகழுக்காக நான் பிறரைப் பாராட்டிப் பரிசு தரமாட்டேன். தேவையுள்ள கடைசிக்களுக்கு எப்பொழுதும் என்னால் ஆன உதவி செய்து கொண்டிருப்பேன்," என்று கார்த்திக்கூறியபடி நடராஜனுக்குத் தேவையான பணம் கொடுத்து அனுப்பினான்.

சிரிக்க வைக்கும் சிந்தனையாளர்கள் - தெனாலிராமன்

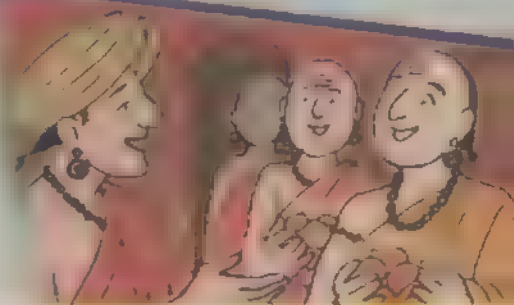
ஸ்ரீ கிருஷ்ணதேவராயர் மிகவும் வந்த யாக இந்ந்தார். காணத்தை மந்திரிகள் கேட்ட போது, "எனது தாய் தன் கடைசி நோத்தில் மாம்பழம் இல்லாத காலத்தில் மாம்பழம் கேட்டாள். அவள் ஆசையை என்னால் நிறைவேற்ற முடியவில்லை. இத்தனை பெரிய ராஜாவாக இருந்தும் தாயின் கடைசி ஆசையை என்னால் பூர்த்தி செய்ய முடியவில்லையே எனது வந்தது கிறேன்," என்று ராஜா சொன்னார்.

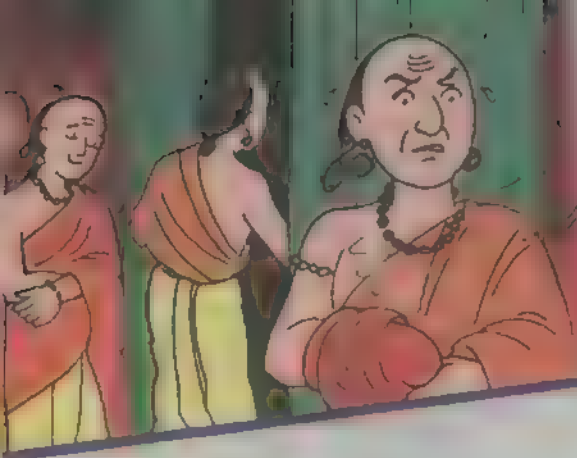
"மிடா! இந்த விஷயத்திற்காக வினாக ஏன் கவலைப்படுகிறீர்கள்? தங்கத் தனால் ஆன ஐந்து மாம்பழங்களைப் பண்டிதர்களுக்குத் தானமாகக் கொடுங்கள். அப்படிச் செய்வதால் இறந்த உங்கள் அன்னையின் ஆசை நிறைவேறி விடும். அவளது ஆத்மா சாந்தி அடையும்," என்று பண்டிதர்கள் யோசனை கூறினார்கள்.

கவலைப்பட்ட மன்னனின் மனதிற்கு பண்டிதர்கள் கூறிய யோசனை சரியென்று தோன்றியது. பண்டிதர்கள் இக்கற்காக ஒரே நல்ல காளை நிர்ணயித்தார்கள். அன்று தங்கத்தினால் ஐந்து மாம்பழங்கள் ஒவ்வொரு பண்டிதருக்கும் கொடுக்கப்பட்டன. பண்டிதர்களும் அவைகளைப் பெற்றுக் கொண்டு மன்னனை ஆசீர்வதித்தனர்.

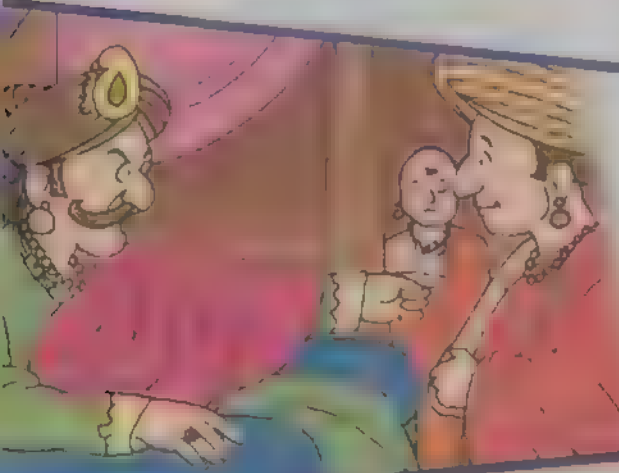
அநகில் தின்ற தெனாலிராமன் பண்டிதர்களைப் பார்த்து, 'என் தாய்க்கும் ஓர் இறுதி ஆசை இருந்தது ஆனால் அது நிறைவேறுவதற்குள் அவள் காலமாகிவிட்டாள். அந்த அமாவாசையன்று என் வீட்டிற்கு நீங்கள் வந்தால் உங்களுக்கு தானம் தருகிறேன். எனது கடமையும் பூர்த்தி அடையும்'" என்று கூறினான்.

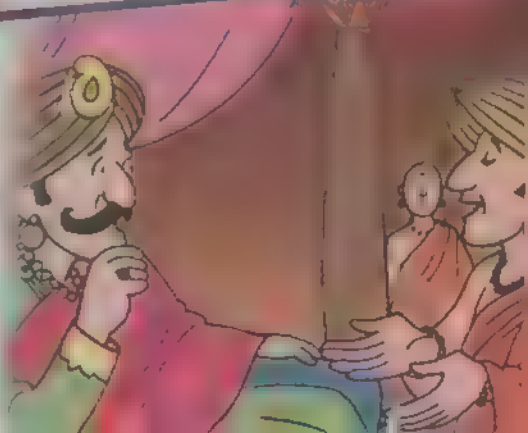
அமாவாசையன்று தெனாலிராமன், தர்ப்பணம் செய்துவிட்டு ஒவ்வொரு வராக பண்டிதர்களை வீட்டிற்குள் வரச் சொன்னான். திரும்பி வர தம்போது ஒவ்வொருவரும் துணியினால் கையை மூடியபடி சென்றனர். அவர்கள் முகத்தில் கடுகடுப்பு இருந்தது.

பண்டிதர்கள் நேராக அரசனிடம் சென்றனர். தெனாலிராமனால் தங்கள் கைகளில் ஏற்பட்ட தீப்புண்களைக் காட்டினர். இதற்காக அவனுக்குக் கடுமையான தண்டனை தரும்படி மன்னனை வேண்டிக் கொண்டனர்.

மன்னன் தெனாலிராமனை வரவழைத்து கோபத்துடன், "பண்டிதர்களை வீட்டிற்கு வரும்படி சொல்லி தானம் தருவதற்குப் பதில் அவர்கள் கைகளில் கொள்ளிக் கட்டையால் கட்டு தீப்புண்கள் வரவழைத்தாய். ஏன் அப்படிச் செய்தாய்?" என்று கேட்டார்.

"மன்னா! மன்னிக்கவும். என் தாய் உடல் அரிப்பினால் 'எரிச்சல்' 'எரிச்சல்' என்றபடியே இறந்தாள். தங்களைப் போல பண்டிதர்கள் புகாரை அளவளவ ஆசையை நிறைவேற்றினேன். மாம்பழ தானத்தால் உங்கள் தாயின் ஆசை நிறைவேறியது போல என் குட்டினால் என் தாயின் ஆசையும் நிறைவேற்றி, அவளது ஆத்மாவும் சாந்தி அடைந்திருக்கக் கூடும்," என்றான் தெனாலிராமன்.

மூளைக்கு வேலை

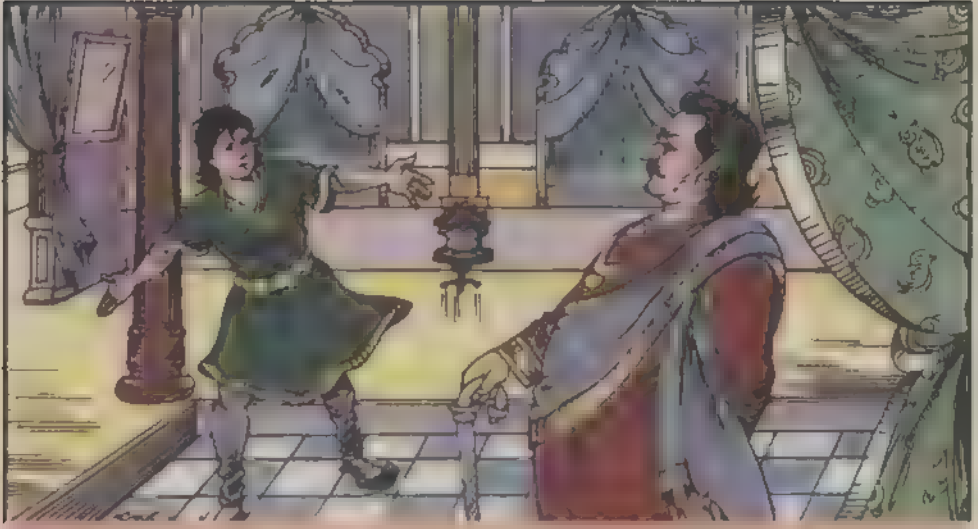
எங்களது அறிவாய்வுப் பகுதி இந்த மாதத்திலிருந்து புதுவிதமாக அமைக்கப் பட்டுள்ளது. உங்களது பதில்களைத் தனியாக ஒரு தாளில் குறித்துக் கொண்டு அடுத்த மாத இதழில் வரும் விடைகளுடன் சரி பார்க்கவும்.

1. கீழ்க்கண்ட நதிகளில் ஒன்றிற் தர வேர், பான்ஹிரா, இந்தியாவதி என்ற கிளை நதிகள் இந்நதிக்கு உருவாகியுள்ளன. அந்த நதி எது?
(அ) கிரகநா (ஆ) கங்கா (இ) காவேரி (ஈ) சபர்பதி
2. பஞ்சாப் - ஆரியானா இவை இரண்டிற்கும் ஒரே தலைநகர் சண்டிகர். சண்டிகர் நகருக்கு முன்பு பஞ்சாபின் தலைநகரம் எது?
(அ) ஜலந்தர் (ஆ) லூதியானா (இ) அமர்தசர் (ஈ) சம்பர்
3. சுதந்திரத்திற்கு முன் ஆங்கில அரசின் கீழான காவல்துறை நகரம் எது?
(அ) மூல்கர் (ஆ) சம்பர் (இ) பெங்களூர் (ஈ) மெட்ராஸ்
4. இந்தியாவின் தேசிய மரம் எது?
(அ) வேம்பு (ஆ) மரபாய் (இ) மரபாய் (ஈ) ஆலாய்
5. மூங்கில் எந்த வகையைச் சார்ந்தது.
(அ) மரம் (ஆ) கொடி (இ) பூண்டு (ஈ) பூ
6. 'பதிக்' என்றால் என்ன?
(அ) ஒரு வகையான செய்யும் முறை (ஆ) சிறிய அளவு வண்ணம்
(இ) ஒரு வகையான சாயம் செய்யும் முறை (ஈ) சிறிய அளவு வண்ணம்
7. பெங்களூர் இந்தியாவின் 'சைக்கிள் வாலி' என்றால் இந்தியாவின் இந்நகரம் எது?
(அ) சென்னை (ஆ) திருச்சி (இ) மும்பை (ஈ) புதுச்சேரி

(விடைகள் அடுத்த இதழில்)

ஜூன் மாத அறிவாய்வின் விடைகள்

1. ஆலாய்	6. வேம்பு
2. காசர்	7. மகாபுரம்
3. மகாபுரம்	8. மகாபுரம்
4. காசர்	9. மகாபுரம்
5. சென்னை	10. மகாபுரம்

குணமே செல்வம்!

முன்னொரு காலத்தில் சோமபுரி நகரில் சோமநாதர் என்ற பணக்காரர் இருந்தார். நல்ல குணமுள்ள அவருக்குப் பல வருடங்களுக்குப் பிறகு ஒரு மகன் பிறந்தான்.

தாய் தந்தையர் அவனைச் சீராட்டி வளர்த்தனர். செல்வமும் பெற்றோரின் செல்வமும் அவனுக்குத் தியாகம் செய்து கொடுத்தது. அவனுக்கு வயது நான்கு நாள் அதிகமாகியது.

சோமநாதர் மகனின் நடத்தையை நன்றாகக் கவனித்து வந்தார். மகனுக்குத் திருமண வயது வந்தது. திருமணத்திற்கு முன் அவனுக்குப் புத்தி புகட்ட வேண்டும் என்று சோமநாதர்தீர்மானித்தார்.

ஒருநாள் மகனை அழைத்து "மகனே! நீ பெரியவனாகிவிட்டாய்.

ஒரு நல்ல பெண்ணைப் பார்த்து உனக்குத் திருமணம் செய்ய வேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டேன். இனி தாமதம் செய்யக் கூடாது. கோதண்டபாணி, பலராம் என்று எனக்கு இரண்டு நண்பர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் இருவரும் முதலில் செல்வத்தினாலே இருக்கனர். விதிவசத்தால் சில காலமாக அவர்கள் வசதியற்றவர்கள் ஆகிவிட்டனர். ஏழ்பையிலுள்ள அவர்கள் இருவருக்கும் திருமண வயதில் ஒரு பெண் உண்டி. அவர்கள் இருவரில் ஒருத்தியை நீ மணக்க வேண்டும். நான் அவர்களுக்கு ஏற்கனவே வாக்கு கொடுத்திருக்கிறேன். நாம் இருவரும் சென்று அவ்விரு பெண்களையும் பார்த்து விட்டு வந்தவாய் கியாவை நம்பு

சிறிய அளவிலே நான் செய்து
என் வாக்கைக் காப்பாற்றுவது உன்
கடமை," என்றார்.

தந்தையின் கண்டிப்பான பேச்சை
மறுத்த மகன், "அப்பா! வெகு நாட்
களுக்கு முன் நீங்கள் கொடுத்த
வாக்கை நான் ஏன் நிறைவேற்ற
வேண்டும்? ஏழைகளின் உறவு நமக்
கெதற்கு? அவர்களைச் சந்திப்பது
வீண்! எனவே அவர்களைப் பார்க்கப்
போகவே வேண்டாம்!" என்றான்.

மகனின் பிடிவாதத்தால் மனம்
வருந்திய சோமநாதர், "மகனே! ஏன்
இப்படிச் சொல்கிறாய்? நீ சொன்ன
படி செய்தால் 'கொடுத்த வாக்கைக்
காப்பாற்றவில்லை' என்று ஊரார்
நகைக்க மாட்டார்களா? அது திராபு
பழி. அதை உற்றவர் யுக்கில் நான்
எப்படி விழிப்பேன்?" என்றதும்

அதைத் தட்ட முடியாமல் அந்தப்
பெண்களைப் பார்ப்பதற்கு அவன்
சம்மதித்தான்.

மறுநாள் இருவரும் குதிரை வண்
டியில் அமர்ந்து கோதண்ட பாணியின்
ஊரான சந்திரபுரிக்குச் சென்றனர்.
உச்சி வேளையில் வண்டி ஒரு வீட்
புள் புள் நின்றுது. வண்டியில் நந்து
இறங்கிய சோமநாதர் "கோதண்ட
பாணி வீடு எங்கே?" என்று அந்த
வீட்டுக்காரரைக் கேட்டார்.

சோமநாதரை பெரிய பணக்காரர்
என்று அறிந்த அவ்வீட்டுக்காரர்
மிகவும் பணிவான குரலில் "நீங்கள்
கோதண்டபாணியைப் பார்க்கவா
வந்திருக்கிறீர்கள்?" என்று கேட்டு
விட்டு மௌனமாகிவிட்டார்.

அவரது எண்ணத்தைப் புரிந்து
கொண்ட சோமநாதர் "நான் அவனு
டன் பார்க்கப் போவதில் நக்கி நான்.
வண்டியில் நந்து வந்து ஒரு பைகன்
தான் மாப்பிள்ளை," என்றார்.

அதைக் கேட்டதுமே அவ்வீட்டுக்
காரர் "அப்படி என்றால் கோதண்ட
பாணியின் மகளைப் பார்க்கவா
வந்திருக்கிறீர்கள்! உள்ளே வந்து
உட்காருங்கள்!" என்று சொன்னார்.

தந்தை, மகன் இருவரையும்
உள்ளே அழைத்துச் சென்று நாற்
காலியில் அமரச் செய்தார். சமையல்
அறையில் நந்து வந்து எல்லா பம்பு பசும்
கொண்ட வந்து இதைக் குடியங்கள்!
வெயிலில் வந்தி நக்கி நீங்கள்! இந்தக்
கூள் இந்தபாண்ட உங்கள் களைப்பைப்
போக்கிவிடும்," என்று உபசரித்தார்.
அப்போது அவருடைய வயதான

தாய் சோமநாதரை வணங்கியபடி,
 "கோதண்டபாணியின் மகள் லட்சுமியை மணக்கப் போகிற பாக்கிய வாளை நான் பார்க்க வேண்டுமே! லட்சுமி உங்கள் வீட்டில் காலடி வைத்தாலே செல்வம் கொழிக்கும்," என்று சொன்னாள்.

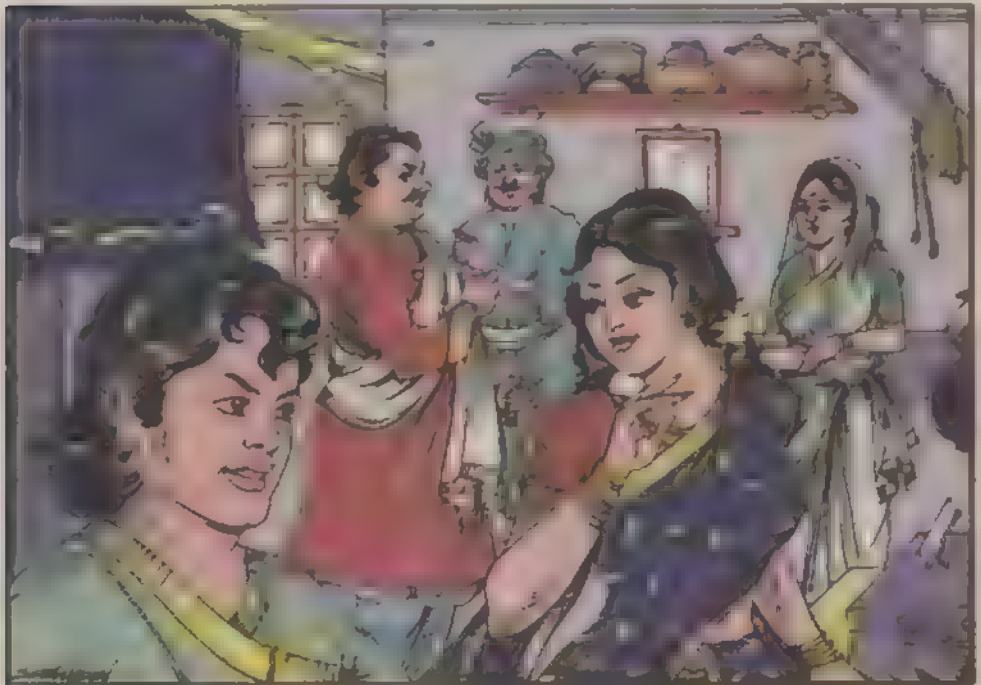
அவர்கள் பேச்சினால் மகன் முகத்தில் வந்தாலும் மாறுகல் தெரிகிறதா என்று சோமநாதர் மகனை பார்த்தார். அப்பொழுது வீட்டுக்காரரின் தாய் "கோதண்டபாணியின் சம்பந்தி நமக்கும் பொந்தக்கார்தான். எனவே நீங்கள் இங்கே யோசாப்பிடுங்கள்" என்றாள்.

கோதண்டபாணியின் மகளைப் பெண் பார்க்க வந்திருக்கிறார்கள்

என்று அறிந்ததும் ஊரே திரண்டு வந்து, அவர்களை உபசரித்து, அவர் வீட்டிற்கு அழைத்துச் சென்றது.

கோதண்டபாணியின் வீடு சிறிய தானாலும் மிகவும் சுத்தமாக இருந்தது நண்பனைப் பார்த்து கோதண்டபாணி மகிழ்ந்தார். லட்சுமியைப் பார்த்து அவளுடன் பேசியதில் இருந்து அவள் அழகு மட்டுமல்ல, புத்திசாலியும் கூட என்று தெரிந்து கொண்டனர்.

ஒரு மணி நேரம் கழித்து சோமநாதர் மகனுடன் பலராமின் ஊரான அனங்கபுரத்துக்குள் எப்பினார். அங்கு போவதற்குள் இருட்டிவிட்டது. கோதண்டபாணியைப் பற்றி ஊரார் மூலமாகத் தெரிந்து கொண்டது

போல பலராமைப் பற்றி மற்றவர்கள் மூலம் தெரிந்து கொள்ள சோமநாதர் ஆசைப்பட்டார்.

பலராமின் பெயரைக் கேட்டதுமே கிராமவாசி சிடுசிடுத்தபடி "பலராமைப் பற்றியா கேட்கிறீர்கள்? எதற்காக அந்த மகாலுபாவனைப் பார்க்க விரும்புகிறீர்கள் என்று நான் தெரிந்து கொள்ளலாமா?" என்று கேட்ட அவனது குரலில் கிணர்ச்சியும் கேலியும் இருந்தது.

சோமநாதரின் பதிலைக் கேட்டதுமே "ஐயோ! பலராமுடனா சம்பந்தம் செய்து கொள்ளப் போகிறீர்கள்? போங்கள், உங்களுக்கு நல்ல உபசரிப்பு கிடைக்கும்," என்று சொல்லிக் கொண்டே சென்றுவிட்டான்.

சோமநாதர் மேலும் சிலரிடம் பலராமின் வீட்டைப் பற்றி கேட்டார். அனைவரும் அவனைக் கதறையாக விமர்சித்த போதிலும் துடிப்பதற்குத் தண்ணீர் கூட கொடுக்கவில்லை.

பெருமூச்சுடன் சோமநாதர் வண்டியில் அமர்ந்தபடி, "கோதண்டபாணி சாது, அடக்கமானவன். லட்சாதிபதியாக இருக்க காலத்திலும் மற்றவர்

களுடன் நல்லபடி நடந்து கொண்டுதான் மக்கள் இன்றும் அவனுக்கு மரியாதை செலுத்துகிறார்கள். நீ அவன் மகளை மணக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறார்கள். தந்தையைப் போலவே லட்சமியும் அடக்கமாகவும் நற்குணங்களின் இருப்பிடமாகவும் இருக்கிறாள். பலராமோ செல்வச் செருக்கினால் மற்றவர்களை மதிக்கவில்லை. அவன் நல்லபடி நடந்திருந்தால் மற்றவர்கள் அவனுக்கு உதவ முன்வந்திருப்பார்கள். அவனது வீட்டைக்காட்டவும் யாரும் முன் வரவில்லை. இருப்பினும் கண்டிப்பிக்க முயற்சி செய்வோம்," என்று மகனிடம் கூறினார்.

இதைக் கேட்ட சோமநாதரின் மகன், "வேண்டாம் அப்பா! பலராமின் வீட்டிற்குப் போக வேண்டாம். எனக்கு கோதண்ட பாணியின் பெண்பிடித்திருக்கிறது," என்றான்.

பணம் பெரிதல்ல! குணம் தான் பெரிது என்பதை அவனது பேச்சில் இருக்க பணிவின் மூலம் சோமநாதர் அறிந்தார். அவர் மகனின் மாற்றத்தைக்கண்டு மகிழ்ந்தார்.

இந்தியாவின் இன்முகம்

மின்னுவதெல்லாம்...

இந்திய ராஜாக்களுக்கும் ராணிகளுக்கும் அழகும் மினுமினுப்பும் கொடுத்தது எது என்று நினைக்கிறீர்கள்? சாதுர்யமோ, புத்திக் கூர்மையோ அல்ல. மற்றவர்களைப் போல அவர்களிலும் அநேகர் மந்த புத்தி உள்ளவர். ஆனால் இந்த நூற்றாண்டில் உண்மையில் அவர்கள் அணிந்த ஆபரணங்களால் தான் ஜொலித்தார்கள்.

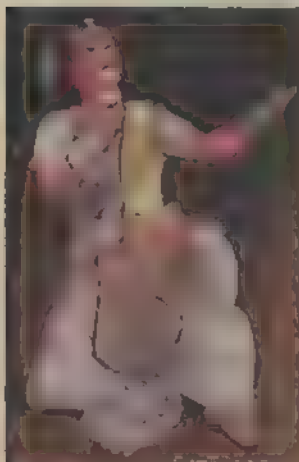
கி.மு.3வது நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த சாணக்கியன் என்ற புத்திசாலி ராஜகுமாரன் இத்தகைய பிரகாசத்திற்குக்

காரணமானவர். ஆபரணக் கலை, நாட்டுக் கலைகளைப் பற்றித் தனது 'அர்த்தசாஸ்திர' நூலில் அவர் விபரமாக எழுதியுள்ளார். ஒவ்வோர் அரசனும் தனது நாட்டின் கனிம வளங்களையறிந்து தமதாக்கிக் கொள்ள வேண்டும் என்று எழுதியிருக்கிறார். அரசர்கள் இவை வேகமாக எடுத்துக் கொண்டு, இரக்கினங்கள், உலோகங்கள், கனிம வளங்கள் அனைத்தும் அரசப் பொக்கிஷத்தில் சேர வேண்டும் என்பதில் உறுதியாக இருந்தனர்.

அஸ்ஸாமின் ஆபூர்வ நடனக் கலை

நாட்டியத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் போது பரதநாட்டியம், ஒடிஸி, குச்சிப்புடி, கதக்களி ஆகியவையே நம் மனதில் தோன்றுகின்றன. அஸ்ஸாமின் நாட்டிய நாடகமான சத்திரியாவும் பிரபல நாட்டியமாகும். அது 15ம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த சங்கரதேவா என்ற வைஷ்ணவ துறவியால் உண்டாக்கப்பட்டது என்று கூறுகின்றனர்.

ஒரு காலத்தில் 'சத்திரியா' ஆண்களால் மட்டுமே நிகழ்த்தப்பட்டு வந்தது. பின்பு பெண்களும் இதைப் பயின்று அரங்கேற்றினர். இது கதக்களியைப் போன்ற நாட்டிய நாடகம். காட்சிகளாகப் பிரிக்கப்படாமல் குத்தாடரியின் விளக்கத்தால் தொகுக்கப்படுகிறது.

அம்புலிமாமா

அஸ்ஸாமின் கிராமியக் கதை

இந்தியாவின் வடகிழக்குப் பகுதியிலுள்ள அஸ்ஸாம் பிரதேசத்தை "நீல மலைகள் சிவப்பு நதி பிரதேசம்" என்று கூறுவர். சிவப்பு நதி தான் பிரம்மபுத்திரா. இந்தப் பிரதேசத்தைச் சுற்றியுள்ள மலைகள்தாம் நீல மலைகள். இந்தப் பிரதேசத்தின் வடக்கில் அருணாசலப் பிரதேசமும் பூடானும், கிழக்கில் நாகாலாந்து, மணிப்பூர், பர்மாவும், மேற்கில் மேற்கு வங்காளமும் இருக்கின்றன.

அஸ்ஸாம் என்ற சொல் சமஸ்கிருத பாஷையில் 'அஸோம்' என்பதன் மருவு. 'அசோம்' என்றால் நிகரில்லாதது என்று பொருள். மேடு பள்ளம் நிறைந்த மலைகளால் சூழப்பட்ட பூமி, சமவெளி, நதி ஆகியவற்றின் காரணமாக அப்பெயர் வந்திருக்கக் கூடும். மற்றொரு கூற்றின்படி அப்பிரதேசத்தை 600 ஆண்டுகளுக்கு முன் ஆண்ட 'அகோம்' என்ற பழங்குடியினர் பெயரின் அடிப்படையில் வந்த ஆங்கிலச் சொல் லாகும்.

78,523 சதுர கிலோமீட்டர் பரப்புள்ள இந்தப் பிரதேசத்தின் ஜனக்கொடை 25,638,107. இது கனகை நகரம் 'திஸ்பூர்'. அஸ்ஸாமியும் பெங்காலியும் இதன் ஆட்சி மொழிகளாகும்.

மாலா

பிரம்மபுத்திரா நதிக்கரையில் மலை சூழ்ந்த ஒரு கிராமத்தில் சந்திரன் என்றொரு பணக்கார வியாபாரி இருந்தான். அவனுக்கு மாலா என்றொரு அழகான மகள் இருந்தாள்.

மாலாவின் தாய் சிறு வயதி லேயே இறந்ததால் காஞ்சனா என்ற கொற்றமான மாற்றாந்தாயிடம் அவள் வளர்ந்தாள். மாலா சாதுவாக இருந்ததால் சித்தியின் கொடுமைகளைப் பொறுமையாகத் தாங்கிக் கொண்டாள். வீட்டு வேலைகள் அனைத்

தையும் அவளே செய்ய வேண்டி இருந்தது.

மாட்டுத் தொழுவம் சுத்தம் செய்வதில் இருந்து துணி தோய்ப்பது, காட்டிலிருந்து விறகு கொண்டு வருவது வரை அவளே செய்து வந்தாள். அப்படியும் சித்தி அவளிடம் அன்பு காட்டவில்லை. எதற்காவது குற்றம் கண்டுபிடித்து அவளை அடிப்பாள்.

வியாபார விஷயமாகச் சந்திரன் அடிக்கடி வெளியூருக்குச் செல்வது வழக்கம். அவன் இல்லாத நேரத்தில் சித்தியின் கொந்தமை இன்னும் அதிகமாக இருக்கும். அவளை உட்காரவிடாமல் மேன்மேலும் வேலை கொடுப்பாள்.

பல சமயங்களில் கிராமத்திற்கு வெளியில் உள்ள வயல்களில் வேலை செய்வதற்காகக் கூட அனுப்புவாள்.

புவாள். மாலாவிற்கு ஒரு வேளைச் சாப்பாடு தான் கிடைக்கும். உப்பு, மிளகாயுடன் கூட ஒரு கிண்ணம் கூந்தி தான் அவளது ஒரே நாளைய

சதவீதம் இங்கே உற்பத்தியாகிறது.

உலகிலேயே முதன்முதலாகத் தேயிலைக் கம்பெனி அஸ்ஸாமில் தான் துவக்கப்பட்டது என்று கூறுகின்றனர். 1839ம் ஆண்டில் பர்பான் (Barapani) துவக்கப்பட்ட அஸ்ஸாம் கம்பெனியின் நிர்வாகிகளுள் தோபல்பரிசு பெற்ற ரவிந்திரநாத் தாகூரின் பாட்டனார் துவாரகாநாத் தாகூரும் ஒருவராவார். அஸ்ஸாம் தேயிலை நல்ல நிறத்திற்கும் கவைக்கும் பெயர் போனது.

தற்சமயம் பிரம்மபுத்திரா பள்ளத் தாக்கில் 230,000 ஹெக்டேர் பரப்பளவில் தேயிலைத் தோட்டங்கள் இருக்கின்றன. உலகத்திலேயே பெரிய தேயிலை வள பெயர் துவாரகாநாத் தாகூரின் இருக்கிறது.

தேயிலை உற்பத்தி

அஸ்ஸாம் என்றதும் நம் நினைவில் தோன்றுவது அங்குள்ள அஸ்ஸாம் தேயிலை தான். உலகில் அதிகமாகத் தேயிலை உற்பத்தி செய்யும் பிரதேசங்களில் அஸ்ஸாமும் ஒன்று. இந்தியாவில் உற்பத்தியாகும் தேயிலையில் 50

உணவு. தந்தை இல்லாத தோஷங்களில் கோணித் துண்டிகள் தான் அவளது ஆடை. தந்தை வருவதை அறிந்து கொண்டு அவளுக்குக் புதுத்துணி வாங்குவாள்.

சித்திக்குத் தோன்றிய போதெல்லாம் தாறுமாறாக அவளை அடிப்பாள். மாலா அத்தனை கொடுமைகளை வாய் திறக்காமல் தாங்கிக் கொண்டாள். இதுபற்றித் தந்தை யிடம் கூட ஒரு வார்த்தை சொல்ல மாட்டாள். சித்தியைப் பற்றி யாரிடமும் குறை கூறமாட்டாள்.

மாலா மங்கைப் பருவம் அடைந்தாள். அவளுக்குத் திருமணம் செய்ய வேண்டும் என்று தந்தை நினைத்தான். தகுந்த வானைத் தேட ஆரம்பித்தான். மாலாவிருந்த திருமணம்

நடந்தால் வீட்டு வேலைகளை யார் செய்வார் என்று சித்தி மனதிர்துள் புலம்பினாள். மாலாவை வேலைக்காரி போல் நடத்தியது கணவனுக்குத் தெரிந்தால் தன்னைக் கடுமையாகத் தண்டிப்பார் என்பதால் தன் எண்ணத்தை வெளியே சொல்லவில்லை.

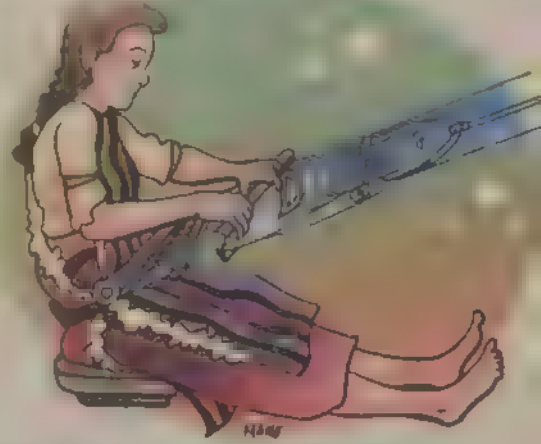
பல இடங்களில் தேடி சுந்திரன் ஒரு நல்லவரனைத் தேர்ந்தெடுத்தான். அவன் நல்ல அழகன், புத்திசாலியும் கூட. அவன் பெற்றோர்களிடம் இதுபற்றிப் பேசியபோது 'உங்கள் குடும்பத்தில் பெண் எடுப்பதற்கு மிகவும் கொடுத்து வைத்திருக்க வேண்டும்' என்று மகிழ்ச்சியுடன் சம்பந்தத்தைத் தெரிவித்தனர். இதைக் கேட்டதுமே காஞ்சனா பொறாமை யில் பொசுங்கினாள். மாலா ராணி

கலைகள் - கைத்தொழில்கள்

கைத்தறி நெசவுத் தொழில் மக்களின் முக்கியமான தொழிலாகும். பருத்தி, முகாசில்க், பாட்சில்க், எர்னி சில்க் ஆகியவை கைத்தறி நெசவுத் தொழிலுக்கான மூலப் பொருட்களாகும்.

பொன்னிறத்தில் உள்ள பளபளக்கும், முகாசில்க் ஓடோடா நகல்வைக்குப் பிறகும் மெலும் பொருது பெறுகிறது. எர்னி சில்க் வெப்பம் நிறைந்தது, குளிக்காததிற்கு ஏற்றது.

மூங்கில் பின்னுதல் மற்றொரு கைத்தொழிலாகும். மூங்கிலால் ஆன சல்லடை, புறம், உடைகள் அன்றாட உபயோகத்திற்கு ஏற்றவை. வயலில் வேலை செய்யும் பொழுது துடியானவர்கள் மூங்கிலால் ஆன தொட்டியை அணிகிறார்கள். அது வண்ணம் நிறைந்த அலங்கார வேலைகள் கொண்டது.

யாக வாழ்வதா? நான் இங்கு வேலைகளைச் செய்து கொண்டு வேலைக்காரியாக இருப்பதா? என்று மனதில் புழுங்கினாள்.

மருமகன் புத்திசாலியாகவும், பெண்ணுக்குத் தகுந்தவனாகவும் இருந்த போதிலும் உலக அனுபவம் இல்லாதவனாக இருந்ததால் அவனையும் அழைத்துக் கொண்டு சந்திரன் பல இடங்களுக்கு வியாபாரத்திற்காகச் சென்றான். பெரிய பெரிய நகரங்களுக்குச் சென்று வியாபாரத்தின் நெளிவு சுருவுகளை அவனுக்குக் கற்றுத்தந்தான்.

மாலாவின் வளமையான எதிர்காலத்தைப் பற்றி பொறாமை கொண்ட சித்தி அவளைக் கொல்ல வேண்டும் என்று நிர்மாணித்தாள். நெல்லைக் குத்திக் கொண்டிருந்த போது மாலாவின் தலையில் உலக

எண்ணெய் சுத்திகரிப்பு ஆலை

வடக்கு அஸ்ஸாமில் திக்பாய் என்னுமிடத்தில் தான் ஆசியாவிலேயே முதல் எண்ணெய் சுத்திகரிப்பு ஆலை நிறுவப்பட்டது. அதுதான் இந்தியாவில் எண்ணெய்-பெட்ரோல் தொழிலுக்கு அடிப்படையாக அமைந்தது.

பென்ஸில்வேனியாவில் காலோனெல் டிரேக் அவர்களால் எண்ணெய் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. அதற்கு எட்டு ஆண்டுகளுக்குப் பின் 1867ல் திக்பாயில் சுத்திகரிக்கப்படாத குருட் ஆயில் எடுக்கப்பட்டது. திக்பாயில் எண்ணெய் கண்டுபிடிப்பிற்கு யானை காரணமாக இருந்தது. திப்ரு-சதியா ரயில் பாதை அமைப்பில் ஈடுபடுத்தப்பட்ட யானை அடர்ந்த காட்டிற்குள் சென்று வந்தபோது அதன் கால்களில் எண்ணெய் இருப்பதைக் கண்டனர். நூறு ஆண்டுகளுக்குப் பின்னும் திக்பாய் தான் இங்கு யானைக் கண்டத்தின் பழமையான எண்ணெய்ச் சுத்திகரிப்பு ஆலையாகத் திகழ்கிறது.

கையால் அடித்தாள். மாலா இறந்து விட்டாள்.

ஊரார் முன்னிலையில் தலையிலும் வயிற்றிலும் அடித்தபடி, "ஐயோ! என் மகள் இறந்துவிட்டா! நிம்மணம் மிடிந்து நன்றாக வாழ்வாள் என்று நினைத்தபோது இப்படி ஒரு விபத்து நடந்துவிட்டதே!" என்று கதறி அழுதாள்.

ஊராரும் அதை ஒரு விபத்தாகக் கருதி அவளுக்கு ஆறுதல் கூறினர். காஞ்சனா, மாலாவின் உடலை வீட்டுக்குக் கொண்டு வந்த பிறகு புதைத்தாள்.

காசிரங்கா தேசிய பூங்கா

அஸ்ஸாம் நடுப்பகுதியில் 688 சதுர கிலோமீட்டரில் அமைந்த இந்தப் பூங்கா மனிதக்கூட்டத்தினால் அழிக்கப் படாமல் இருக்கிறது. இந்த காசிரங்கா தேசியப் பூங்கா ஒற்றைக் கொம்புகளையுடைய நகர்தின் இருபுறம் பாகக் கிடைக்கிறது. 20ம் நூற்றாண்டில் ஆங்கில ஆட்சிக்காலத்தில் காண்டாம நகரங்கள் அதிக அளவில் வேட்டையாடப்பட்டதால், அங்கு இனமே அழிந்துவிடாமல் நிலையில் இருந்தது. பின்னர் அங்குள்ள யானை வேட்டையாடுவதைத் தடுத்து மிருகங்களைப் பாதுகாத்தனர். வனவிலக்குகளின் அணுகலால் 1940ல் அமைந்த இந்தப் பூங்கா 1971ம் ஆண்டு தேசியப் பூங்காவாக மாற்றப்பட்டது. பரம்பலுடைய நகரத்தையிலுள்ள இந்தப் பூங்காவில் ஆண்டு 1000-க்கும் மேற்ப

மேற்பாண்டிய நகரங்கள் இருக்கின்றன. கிரேக்கம், மலாய், கங்காப் பிரதேச டால்பின் போன்ற மிருகங்களும் இங்கு இருக்கின்றன.

அந்த இடத்தில் ஒரு பூசணிக் கொடி மறைத்தது. அதில் எண்ணற்ற பூசணிக் காய்கள் தேர்வற்றன. வாரிப் போக்கன் ஒருவன் ஒரு காயைத் து எண்ணி அதைப் பறிக்கப் போனான். அப்பொழுது "என்னைக் கொடுத்தே நான் பூசணிக்காய் அல்ல. மாலா!" என்ற குரல் கேட்டது. வழிப் போக்கன் பயந்து ஓடிவிட்டான். மாலாவின் சித்தியும் இதைக் கேட்டாள். "ஐயோ! என்ன காரியம் செய்கேன்? என் கணவர் வந்து உன்னை தெரிந்தால் என் கதி என்னவாகும்?" என்று புலம்பியபடி கொடியை வெட்டித் தள்ளினாள்.

சில நாட்கள் சென்றன. அந்த இடத்தில் ஒரு மிளகாய்ச் செடி தேர்வற்றியது. செடி முடிவாகும் கொத்துக் கொத்தாக மிளகாய் காய்த்தன. மாதமேய்ப்பவர்கள் அதிலிருந்து மிளகாய் பறிக்க வந்தனர். அப்பொழுது "ஐயேயோ! என்னைத் தொடர்தீர்கள். நான் மிளகாய் அல்ல, மாலா!" என்ற குரல் கேட்டு மாடுமேய்ப்பவர்கள் அது மாலாவின் ஆவி என்று எண்ணி ஓடிவிட்டனர். பின் மாலாவின் சித்தி அந்தச் செடியை வெட்டி பிரம்மபுத்திரா ஆற்றில் எறிந்தாள்.

நதியில் விழுந்த மிளகாய்ச் செடி

நீரில் மூழ்கியது. சில நாட்கள் சென்று அந்த இடத்திலிருந்து ஓர் அழகான தாமரைத் தண்டு முளைத்தது. நீரில் மேல் அதன் இரண்டு வட்டமான இலைகள் எக்து நதிவியல் ஒரு தாமரை மொட்டு தோன்றியது. அது மலர்ந்து அனைவரின் கவனத்தையும் கவர்ந்தது. நதியின் நதப்பகுதியில் இருந்ததால் ஒருவரும் அதனைப் பறிக்க முடியவில்லை.

வியாபாரத்தை முடித்துக் கொண்டிருக்கின்ற நபணத்திற்கான நகை, புடவைகளை சந்திரன் வாங்கிக் கொண்டான்.

சந்திரனும் இளைஞனும் படகில் பிரம்மபுத்திராவைக் கடந்து ஊருக்குத் திரும்பிக் கொண்டிருந்தனர். நதியில் அழகான தாமரை ஒன்றைக் கண்டு அந்த இளைஞன் அதைப் பறிக்கக் கையை நீட்டினான்.

சுற்றுலா தலம்

பார்க்க வேண்டிய இடங்களில் 160 மீட்டர் உயரத்தில் நீலாச்சல் மலையில் உள்ள காமாக்யா கோயில் மிகவும் முக்கியமானது. இந்தியாவில் உள்ள சக்தி பீடங்களில் இதுவும் ஒன்று. சக்தி ஸ்வரூபியான காமாக்யா (காமாகுடி) இங்குள்ள தேவதையாகும்.

அப்பொழுது, "நில், என்னைத் தொடாதே! நான் தாமரை அல்ல, மாலா!" என்ற குரல் கேட்டது. இளைஞன் திகைத்தான். மாலாவின் தந்தைக்கு அது மாலாவின் குரல்தான் என்று புரிந்தது. மாலா இறந்தது அஷ்டமூர்த்த தெரியாததால் "மாலா நீ எங்கே இருக்கிறாய்? இங்கு உன் குரல் எப்படி? என்னிடம் ஓடி வா!" என்றான்.

தந்தையின் பாசமன குரல் கேட்டு தாமரை மலர் மாலாவாக மாறியது. ஓடிப் போய்த் தந்தையைக் கட்டித் தட்டி நடந்தவற்றை எல்லாம் மாலா சொன்னாள். தன் மகளுக்கு நீர்ந்த கதியினால் சந்திரன் மிகவும் கோபம் கொண்டான்.

அவர்கள் வீட்டை அடைந்த பொழுது காஞ்சனா, மாலாவை வாயில் பார்த்தபொழுது திகைத்துப் போனாள். சந்திரன் அவளை வீட்டை விட்டுத் துரத்தினான். மாலாவின் திருமணம் இனிதே நடந்தது.

செய்திச் சுடர்

சமனக் கலை

பள்ளி வருடாந்திர விளையாட்டுப் போட்டிகளில் கையில் தேக்கரண்டி பிடித்து அகன் பீடம் உள்ள எலுமிச்சம் பழம், தறிப்பிட்ட இடக்கிந்துச் செலுழம் வரைகீழ் விழாமல் சென்று முதலாகாக வர வேண்டும் என்ற ஒரு போட்டியை நீங்கள் பார்த்திருப்பீர்கள். பழம் கீழே விழுந்தால் போட்டியிலிருந்து விலக வேண்டும் இது போன்று 10 அங்குல உயரமுள்ள பாட்டியை தலையின் மீது வைத்துக் கொண்டு (பால் நிறைந்த பாட்டி) குறிப்பிட்ட தூரம் வளைசெல்ல வேண்டும் என்ற போட்டியில், பாட்டில் கீழ் விழாமல் வெற்றிக் கோப்பை, அடைபலநக்தும் பாஷாண் பரிசும் கிடைக்கும்.

ஆஸ்கி சாலியாவில் சர்வீஸில் நடந்த இத்தப் போட்டியில் இங்கியாவில் பிறந்த சுசீஷ் ஹாசம் என்ற இளைஞர் பால் பாட்டியுடன் 133 கீ.மீ.மீட்டர் நடந்து வெற்றி பெற்றார் என்றால் ஆச்சரியமாக இல்லை! வெற்றிக் கோப்பை அடைந்த போது பால் கெட்டுப் போயி தக்கலாம் ஆனால் அவர் பரிசையும் வென்று கண்ணஸ் முக்கசக்கியூர இடம் பெற்றுள்ளார்.

எறும்புகளுக்கு ஓர் அருங்காட்சியகம்

அது எறும்பளவு உள்ள காட்சியகம் வல்ல 100,000 எறும்புகளைக் கொண்ட காட்சியகமாகும். இந்தக் காட்சியகம் தாய்லாந்திலுள்ள கீசத் சார்ட் பல்கலைக் கழகத்தில் இருக்கிறது. காட்டு இலாகா இந்தக் காட்சியகத்தைப் பாதுகாத்து வருகிறது. கிட்டத்தட்ட 100 எறும்புக் குடும்பங்கள், 550 வகையான எறும்புகள் இங்கு இருக்கின்றன. மேலும் 100,000 எறும்புகள் பாட்டில்களில் பாதுகாத்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

தாய்லாந்து செல்ல வாய்ப்புக் கிடைத்தால் (வெள்ளை யானைக்குப் பெயர் பெற்ற சயாம் நாடு) எறும்பு அருங்காட்சியகத்தைக் காணத் தவறாதீர்கள்.

விநாயகர்

ஒருநாள் நாரதர் கைலாசத்திற்குச் சென்று கொண்டிருந்தார். வழியில் கண்டமுகி என்ற யட்சினி அவரைப் பார்த்து கேலியாக, "நாரதரே!" என்னை மணந்து கொள்வீர்? ஹே! பிரம்மாவின் மைந்தா, என்னை மணந்து கொண்டு பிரம்மாவின் பந்தத்திலிருந்து விடுபடாமல் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள்," என்றாள்.

அதற்கு "நான் கலகப் பிரியன். என்னைப் போன்று கலகம் செய்பவன் ஒருத்தி கிடைத்தால் மணந்து கொள்ளலாமே!" என்று நாரதரும் கேலியாகப் பதில்கூறினார்.

"நான் உங்களை விடவும் சண்டைக்காரி, கலகக்காரி," என்று யட்சினி கூறினாள்.

அந்த வேளையில் விநாயகரும்

குமாரகவாமியும் கைகோர்த்துக் கொண்டு சென்று கொண்டிருந்தனர். அதைப் பார்த்த நாரதர், யட்சினியிடம் "இந்த இரண்டு சகோதரர் களுக்குள் சண்டை உண்டு பண்ண முடியுமா உன்னால்?" என்றார்.

"ஹும். இது என்ன பெரிய விஷயம்? உடனே செய்து காட்டுகிறேன், பாருங்கள்!" என்று கூறியபடி அந்நிலிருந்த தூத்தில் மூழ்கி தங்கத்தாடையாகத் தோன்றி "நான் பார்வதி-பாம்பேஸ்வாரின் புத்திரருக்காக மலர்ந்திருக்கிறேன்," என்று கூறினாள்.

இதைக் கேட்டதும் இரு சகோதரர்களும் "இது என்னுடையது! இது என்னுடையது!" என்று சண்டையிடத்தொடங்கினர். 'ஹே! கணேசா!

நீ அம்மாவினால் செய்யப்பட்ட பொம்மை. அழுக்கின் சிகரம்," என்று குமாரசுவாமி சொன்னார்.

அகற்கு விடாமல் "நீயே அழுக்கு நிறைந்த சாவணப் பொய்கையில் தோன்றினாய்," என்றார்.

குமாரசுவாமி தமது முட்டியினால் விநாயகரைத் தாக்கினார். விநாயக சீராதபயத்து மீட்கையினால் குமாரசுவாமி யின் இடுப்பை வளைத்து உயரே தூக்கினார். குமாரசுவாமி விநாயகரின் தொந்தியில் தலையினால் மோதினார். நாரதர் ஓடோடி வந்து, "நீங்கள் எதாவது ஒரு பந்தயம் வையுங்கள்," என்றார்.

குமாரசுவாமி, "சரி! இந்த உலகத்தை எவன் ஒரு புறே சுற்றி வருகிறானோ அவனுக்குத் தான் இந்தத் தங்கத் தாமரை சொந்தம்," என்றார்.

"இது சரியான போட்டி!" என்று நாரதர் சொன்னார். உடனேயே மயிலில் ஏறி உலகம் சுற்றுவதற்காகக் குமாரசுவாமி கிளம்பிவிட்டார். விநாயகரோ கவலை தோய்ந்த முகத்துடன் உட்கார்ந்துவிட்டார்.

"விநாயகரே! நீங்கள் என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்?" என்று கேட்ட நாரதரிடம் "முனிவரே! யாருக்கு எது கிடைக்க வேண்டுமோ அதுதான் கிடைக்கும். இந்தத் தொந்தியுடன் மூஞ்சூரில் அமர்ந்து என்னால் உலகை எப்படிச் சுற்ற முடியும்? எனது தம்பிக்கே தங்கக் கமலத்தைக் கொடுத்துவிடுங்கள்," என்று விநாயகர் கூறினார்.

இதைக் கேட்டு "விக்னபதியே! நான் பார்வதி பரமேஸ்வரனைப் பார்க்கச் செல்கிறேன். பிறகு வருகிறேன்!" என்று கூறி நாரதர் அங்கிருந்து சென்றுவிட்டார்.

இதற்குப் பின் விநாயகருக்கு என்ன தோன்றியதோ? உடனே சென்று ஆசனத்தில் அமர்ந்திருந்த பார்வதி பரமேஸ்வரரை மும்முறை வலம் வந்து வணங்கினார். தம்பியின் வருகைக்காக அங்கேயே காத்திருந்தார்.

பல இன்னல்களுக்கிடையே உலகைச் சுற்றிவிட்டு நீண்ட நேரம் சென்று குமாரசுவாமி அங்கு வந்தார். அவரைத் தழுவியபடி "மிகவும் கஷ்டப்பட்டு உலகைச் சுற்றிவிட்டு வந்திருக்கிறாய்! நீயே தங்கக் கமலத்தை எடுத்துக் கொள். போட்டியில் என்னமோ நான்தான் ஜெயித்திருக்

கிறேன். ஆனாலும் எனக்கு இந்தத் தாமரை வேண்டாம்," என்று விநாயகர்க்குறினார்.

"அது எப்படி நீ ஜெயித்தாய்?" என்ற குமாரசுவாமியிடம், "உனக்கு முன்பே நான் உலகத்தை மூன்று முறை சுற்றிவிட்டேன். சந்தேகம் இருந்தால் மற்றவர்களிடம் கேள்!" என்றார். அதே சமயம் "விநாயகர் ஜெயித்தார்!" என்ற குரல் ஆகாயத்தில் இருந்து மும்முறை ஒலித்தது.

குமாரசாமி உண்மையைப் புரிந்து கொண்டார். விநாயகரை சாஷ்டாங்கமாக வணங்கினார். பிறகு "அண்ணா! நான் கடுமையாகத் தவம் செய்து பிரம்ம ஞானம் பெற்றிருக்கிறேன். நீங்களோ கூர்மையான புத்தி உடையவராக இருக்கிறீர்கள்! நீங்கள் தான் முதல்வர். இப்பொழுது தாரகாசுரனுடன் போர் செய்யப் போகிறேன். என்னை ஆசீர்வதியுங்கள்," என்றார்.

விநாயகர் "தம்பி! நான் பெரியவன், நீ சிறியவன் என்ற எண்ணமே நம் மனதில் வரக் கூடாது. நீ ஒரு காரணத்திற்காக அவதரித்திருக்கிறாய். நீ சொன்னபடி நானோ அம்மாவால் செய்யப்பட்ட பொம்மை தான்.

உன் காரணமாகத்தான் பார்வதி பரமேஸ்வரரின் திருமணம் நடைபெற்றது. நீ அவர்களின் பிரிய புத்திரன். உன்னுடைய வெற்றி முதலிலேயே நிச்சயிக்கப்பட்டுள்ளது. உன்னுடைய கைகளால் இறக்க வேண்டும் என்று தாரகாகரன் வரம் பெற்றிருக்கிறான்.

நீ தான் சுப்ரமணியேஸ்வரர். எனக்காக எங்கு பார்த்தாலும் கோயில்கள் இருக்கும். உனக்கோ பெரிய தீர்த்த ஸ்தலங்களில் பெரிய கோயில்கள் இருக்கும். முக்கியமான கடவுளாக நீ வணங்கப்படுவாய். சீக்கிரமாய் தாரகாகரனை வதம் செய்!" என்று சொன்னார்.

இதன்பின் தேவர்களின் சேனாதிபதியாக குமாரசாமி தாரகாகரனை வதம் செய்யச் சென்றார். யட்சர்களின் அதிபதியான குபேரன், யட்சினியின் மூலம் ஏற்பட்ட கலகத்திற்காக அவளை முட்செடியாகிப் போகும் படி சபித்தார்.

கண்டகமுகி சாப விமோசனம் தரும்படி கேட்டான். அதற்கு விநாயகரால் தான் அவளுக்குச் சாப விமோசனம் என்று குபேரன் கூறினார்.

உடனே கண்டக முகி முட்செடியாகத் தோன்றினான்.

தாரகாகுணை வென்றபின் இந்திரனின் மகள் தேவயானியுடன் குமாரகவாமியின் திருமணம் நடத்துவதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன. "அண்ணனுக்குத் திருமணம் ஆகாமல் நான் எப்படி மணம் செய்து கொள்ள முடியும்?" என்று குமாரகவாமி திருமணத்தை நிறுத்தி வைத்தார்.

பார்வதி "மகனே! நீ மணம் செய்து கொண்டால் தான் தம்பியின் திருமணம் நடைபெறும். எனவே நீ திருமணம் செய்து கொள்," என்று விநாயகரிடம் சொன்னாள்.

"ஏன் வேண்டாத சட்ட திட்டங்களை எல்லாம் நீங்கள் மதிக்கிறீர்கள்? தும்பிக்கையும் ஒரு தந்த மும் உடைய எனக்காதிருமணம்?" என்று

தாயிடம் விநாயகர் கூறினார். திருமணத்தைத் தடுப்பதற்காகப் பல விதக் காரணங்களையும் சாக்குப் போக்குகளையும் சொல்லலானார். அம்மாவின் வேண்டுகோளை நிராகரிக்க முடியாத நிலையில் "அம்மா! தம்பி கடும் தவம் செய்தி நக்கிறான். நான் ஒன்று மே செய்யவில்லை. எனவே தவம் செய்யப் போகிறேன்," என்று கூறி தவம் செய்வதற்காக வனம் சென்றார்.

அவரது தவத்தைத் தடுப்பதற்காக இந்திரன் தேவகன்னிகளை அனுப்பினான். அர்க் என்ற தேவகன்னிகை மட்டும் அதை மறுத்துவிட்டாள். "நீ எருக்கஞ்செடியாக மாறுவாயாக!" என்று தேவேந்திரன் அவளுக்குச் சாபம் கொடுத்தான்.

விநாயகர் முட்செடிகள் நிறைந்த இடத்தில் தவம் செய்யலானார். அங்கு எருக்கஞ்செடிகளின் கூட்டத்தில் மொட்டுக்கள் நிறைந்திருந்தன.

தேவகன்னிகைகள் அங்கும் வந்து தவத்தைக் கெடுக்க முயற்சித்தனர். அவர்கள் கால்களில் முட்கள் குத்தவே கூச்சலிட்டனர். அந்தக் கூச்சலால் விநாயகரின் தவம் கலைந்தது. கண் விழித்துப் பார்த்தார். தேவகன்னிகைகள் பயந்து ஒடிவிட்டனர்.

முட்செடியாக இருந்த கண்டக முகி "ஐயனே! சகோதரர்களாகிய குமாரகவாமி உங்களிடையே கலகம் உண்டுபண்ணியதற்காக குபேரன் எனக்கு இவ்வாறு சாபம் கொடுத்தார். எனக்கு விமோசனம் தாராங்களா!" என்றான்.

அன்று ஆவணி மாதம் சுக்கில பட்ச நான்காம் நாள். அன்று தான் விநாயக சதுர்த்தி. எனவே கண்டக முகிக்கு விமோசனம் அளித்தார்.

இதன் பிறகு எருக்கன் செடியாக இருந்த அர்க் என்ற தேவகன்னிகை, "இந்திரானின் சாபத்தால் இந்த வடிவம் எடுத்துள்ளேன். உங்கள் பக்தையான எனக்கு விமோசனம் தாருங்கள்!" என்றாள்.

அவளுக்கு சாப விமோசனம் கொடுத்தபடி "உன் நினைவாக யாரும் தொடாத எருக்கம்பூ மாலையையும் நான் சதுர்த்தி அன்று அணிந்து கொள்வேன். நீ துவாபாயுகத்தில் தும்பாவாகப் பிறந்து கிருஷ்ணனால் ஏற்றுக் கொள்ளப் படுவாய். எருக்கன் தேவர் மருந்துக்கு

உதவும் எருக்க இலை சூரியனுக்கு உகந்ததாக இருக்கும்," என்று கூறி அவளை அனுப்பி வைத்தார்.

தவத்தை மேலும் தொடர எண்ணி பாய்ப்புப் புற்றுகள் நிறைந்த இடத்திற்குச் சென்றார். பாம்புகள் படம் எடுத்தபடி அவருக்குப் பாதுகாப்பாக நின்றன. இந்திரன் அழகிகாரன் என்ற அக்கனை விநாயகருக்கு எதிராகச் சண்டை செய்யுமாறு தூண்டினான். ராட்சஸன் விநாயகருடன் போரிட வந்த பாதுகாக்கலாகத்திலுள்ள அந்தனை நாகங்களும் அரக்கர்களுடன் போரின. அரக்கர் மடிந்தனர். மிஞ்சிய சிலரும் இந்திரனைச் சபித்தபடி ஒடி ஒளிந்தனர்.

இதன்பின் இந்திரன் தேவர்களையும் தேவகன்னிகைகளையும் ஜோடி

யாக விநாயகர் முன் சென்று அவர் மனத்தில் ஆசையை உண்டு பண்ணும் படி ஆணையிட்டான். அவனும் வஜ்ஜிராயுதம் எடுத்துக் கொண்டு சென்றான்.

நாகக் கூட்டம் தேவர்களை விரட்டியடித்தன. வஜ்ஜிராயுதத்தால் நாகங்களைக் கொல்ல இத்தின் புயற்சக்தி போது நாகலோகத்திலுள்ள அத்தனை சர்ப்பங்களும் அவனை 'தொக்கிச் சீறின. வஜ்ஜிராயுதத்திற்கு அஞ்சாமல் சொர்க்க லோகத்தை யே நாகப்படை முற்றுகையிட்டது.

இதைக் கண்டு மகிழ்ந்த விநாயகர் அவைகளை கையில் எடுத்து முத்தமிட்டார். அவைகளை யே ஆபரணங்களாக அணிந்து கொண்டு விநாயகர் கைலாசம் சென்றார்.

பாம்புப்பிடாரன் ரூபத்தில் தன்னைப் பார்த்து வியந்த அன்னை யிடம் "அம்மா! அப்பாவின் சொத்து மிள்ளைக்குத்தானே? சங்காயாணம் எனக்கும் ஆபரணமே!

தவிர தங்களுடைய உயிரைப் பணயம் வைத்து என்னைக் காத்த

தால் இவைகள் என்னுடைய நண்பர்கள். இவைகளை அணிவதால் மக்கள் என்னை நாகபூஷணம் என்று கூறுவர்," என்றார்.

சிவனார் அதுகேட்டு புன்னகை புரிந்தார். விநாயக நம்தம் திருமணம் நடக்காமல் இருக்க என்னவெல்லாம் செய்ய முடியுமோ அவற்றையெல்லாம் செய்து வந்தார்.

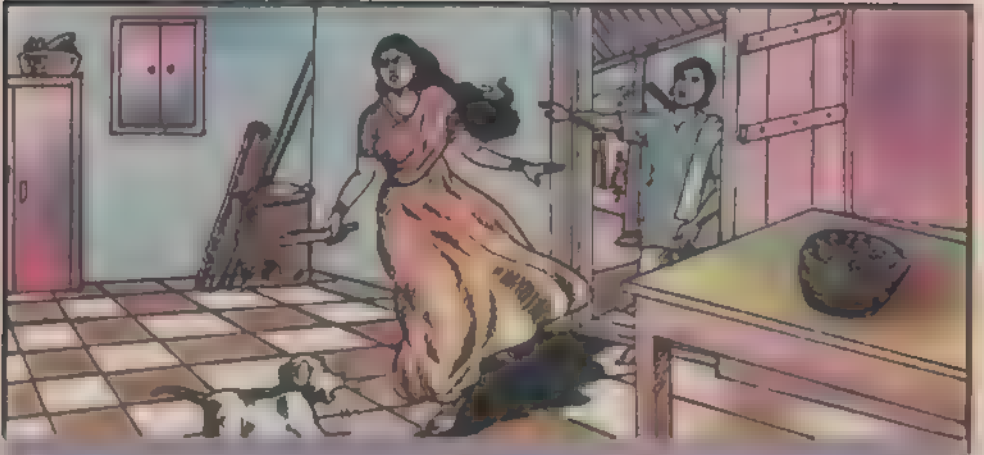
திருமணம் செய்து கொள்ளும்படி மறுபடியும் தாய் கேட்டபோது, "பெரிய காரியம் செய்பவர்களைத் தான் கெட்டிக்காரன், சாமர்த்தியசாலி என்பர்." அப்படி நான் எதுவும் செய்யவில்லை யோ! நானும் தம்பியைப் போல் பெரிய காரியம் செய்த மின்சாமர்த்தியசாலியா வேன். மின்பு திருமணம் செய்துகொள்கிறேன்," என்று விநாயகர்கூறினார்.

"நீ மட்டும் மகான் இல்லையா? உனக்கு என்ன குறை? உனக்கு சாமர்த்தியமும் புத்திமையும் இருக்கிறதே!" என்றாடி பார்வதி அவரைத் தழுவிக்கொண்டாள்.

(தொடரும்)

சாவித்திரியின் புத்திசாலித்தனம்

கீதாவிற்கும் குமாருக்கும் திருமணம் நடந்து ஒரு வருடம் கூட ஆகவில்லை. அதற்குள் னைய எலியும் பூனையுமாக இரத்தனர். காலை யில் எழுந்தது முதல் இரவு படுக்கும் வரையில் சண்டையும் சச்சாவும் தான்.

ஒருநாள் கீதா ஒரு பூனையை வளர்ப்பதற்காக ஆவலோடு கொண்டு வந்தாள். ஆனால் குமார் அதை எங்கோ விட்டுவிட்டு ஒரு நாய்க்குட்டியை கொண்டு வந்தான்.

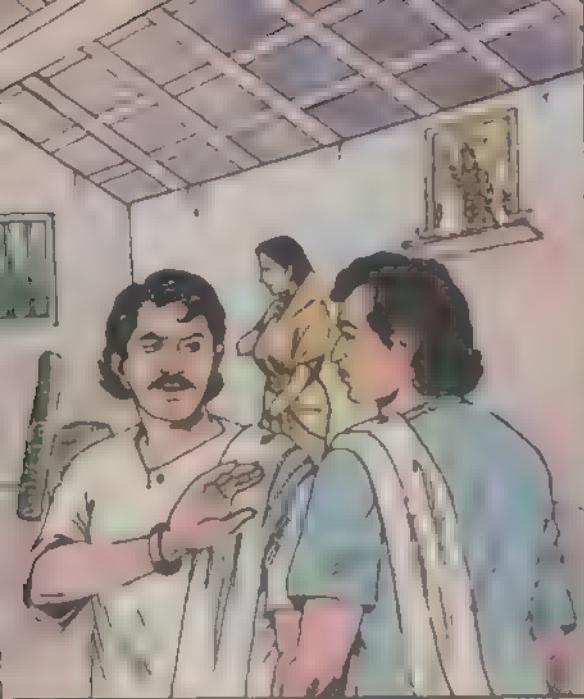
அதற்கு கீதா சாப்பிட ஒன்றும் கொடுக்கமாட்டாள். கத்தினால் தடியால் அடிப்பாள். ஒருமுறை அவள் நாயை அடித்த போது கோபம் கொண்ட குமார் அதே தடியால் கீதாவையும் அடித்தான்.

அலறிக் கொண்டு அவள் அந்தத் தெருவிலுள்ள தனது அண்ணன் ரவியின் வீட்டிற்குச் சென்றாள். இல்லா

தது பொல்லாதது சொல்லி ரவியிடம் புலம்பினாள். ரவி மிகவும் சாது. சண்டைப் பக்கமே போகமாட்டான். எனவே அவன் குமாரை அழைத்துப் புத்தி சொன்னான். குமாரும் அதை ஏற்று கீதாவை அழைத்துச் சென்றான்.

சில நாட்கள் அமைதியாகச் சென்றன. மறுபடியும் சண்டை, பூசல், அடிகை. கீதா மீண்டும் மீண்டும் அண்ணன் வீட்டிற்குச் சென்று தங்கலானாள். ஊரார் இதுபற்றி கண்டபடி பேசினர். ரவியைப் பற்றியும் அவதூறாகப் பேசினர். என்ன செய்வதென்று தெரியாமல் ரவி சிந்தனையில் ஆழ்ந்தான். ரவியின் வருத்தத்தைப் பார்த்த அவன் மனைவி சாவித்திரி கீதாவின் செயல் தான் காரணம் என்று புரிந்து கொண்டாள்.

“இந்த விஷயத்திற்காகவா நீங்கள்

வந்திருக்கிறீர்கள்? நான் ஒர் உபாயம்
பெய்ச்சிறன். அதன்படி நடந்தால்
இந்தப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண
லாம்," என்று அவன் காதில் ஏதோ
சொன்னான்.

மறுநாள் காலை வழக்கம் போல
கணவனுடன் சண்டை போட்டுக்
கொண்டு கீதா அண்ணன் வீட்டிற்கு
வந்தாள். வீட்டில் நுழைந்தது பீ
அவள் திகைத்தாள். பொருட்கள்
தாறுமாறாகக் கிடந்தன. பக்கத்து
அறையில் அண்ணனும் அண்ணியும்
உரத்த குரலில் சண்டையிட்டுக்
கொண்டிருந்தனர்.

தன் குறையைப் பற்றிச் சொல்ல
வந்தால் இங்கு என்ன இப்படி நடக்
கிறது என்று எண்ணியபடி அவள்
அண்ணன் அறைக்குச் சென்றாள்.
அங்கு "என்ன நினைத்து என்னை

அடிக்க வந்தீர்கள்?" என்று சாவித்
திரி கத்தினாள். அதற்கு ரவி, "பின்னே
என்ன? சாமான்களை உடைத்து
நொறுக்கியிருக்கிறாயே! உனக்குப்
பைத்தியமா பிடித்திருக்கிறது?"
என்றான்.

சாவித்திரி, "ஆமாம்! கல்யாணத்
திற்குப் பின் தான் பைத்தியம் பிடித்
திருக்கிறது. உங்கள் குடும்பம் கீழ்த்
தாமானது என்று என் பெற்றோருக்குத்
தெரியாமல் போயிற்றே!" என்றாள்.

"ஏன், என் குடும்பத்தை வம்புக்கு
இடிக்கிறாய்?" ரவியின் குரலில்
கடுமை இருந்தது. "இன்னும் என்ன
வேண்டும்? உங்கள் குடும்பமே பைத்
தியம் தான். ஒருவருக்கும் ஒழுங்காக
வாழத் - தெரியாது," என்றாள்
சாவித்திரி.

"என் குடும்பத்தைப் பற்றிப்
பேசாதே! கெட்ட கோபம் வரும்,"
என்று ரவி கத்தினான். "வீணாக
கத்துவதால் மட்டும்தான் உண்மை பொய்
யாகிவிடுமா? ஊரே உங்கள் தங்கை
யையும் உங்களையும் பற்றிக் கண்ட
படி பேசுகிறார்களே!" என்றாள்
சாவித்திரி.

"என்ன பேசுகிறார்கள்? சொல்,
பார்ப்போம்!" என்றான் ரவி. "தெரி
யாதது போல பாசாங்கு செய்யா
தீர்கள்! உங்கள் தங்கை கீதா கண
வனுடன் வாழத் தெரியாமல் சண்டை
போட்டுக் கொண்டு அடிக்கடி இங்கு
ஒடி வருகிறாள். நீங்களும் ஒன்றும்
சொல்லாமல் இருக்கிறீர்கள். அப்படி
நீங்கள் சண்டை போடும் போதெல்
லாம் நானும் என் வீட்டிற்குப்

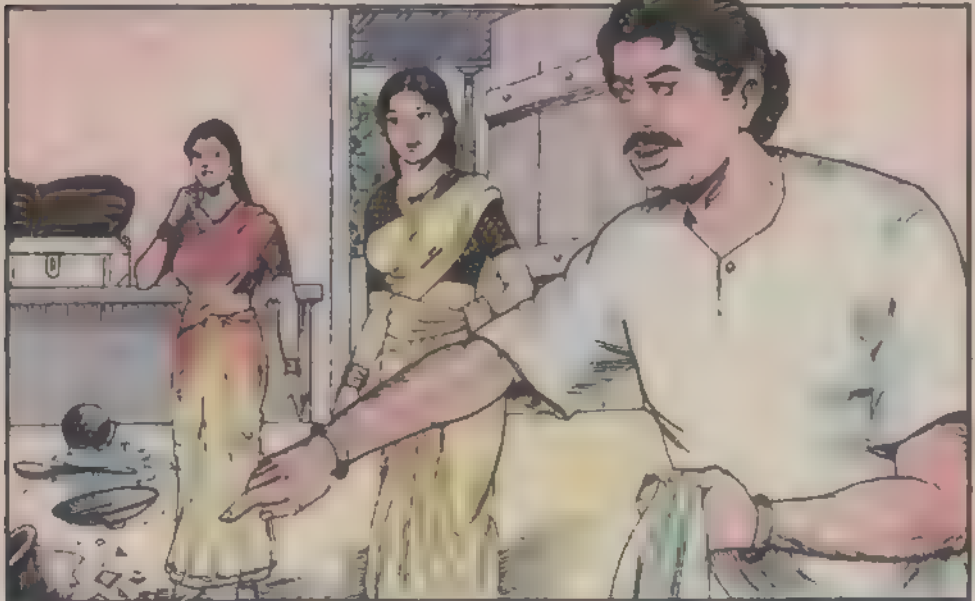
போகலாமே!" என்றாள் கீதா.

"நான் என்ன செய்ய முடியும்? குமாருக்கு கீதாவுடன் வாழத் தெரிய வில்லையே!" என்று ரவி சொன்னான். "அவர் பெயரில் ஏன் வீணாகப் பழி போடுகிறீர்கள். அவர் செய்யும் ஒவ்வொன்றையும் உங்கள் தங்கை தப்பாகப் புரிந்து கொண்டு சண்டை போடுகிறாள். சமையல் கூட ஒழுங்காகச் செய்வதில்லை. எப்பொழுது பார்த்தாலும் கதைப் புத்தகமும் தூக்கமும் தான். ஒரு நாளாவது அவருடன் சந்தோஷமாகப் பேசியிருக்கிறாளா?" என்றாள் சாவித்திரி.

"அதற்கு என்னை என்ன செய்யச் சொல்கிறாய்? குமாருக்கு அடக்கத் தெரியவில்லை," என்று ரவி சொன்னான். சாவித்திரியோ, "அடக்கத் தெரியும். ஆனால் உங்கள் மனம் புண்படக் கூடாதென்று தான் சுமமா

லிட்டு வைத்திருக்கிறார். அதைத் தெரிந்து கொண்டு தான் கீதா இங்கு வந்துவிடுகிறாள். அவள் முதலில் வந்தபோதே நீங்கள் அவளுக்கு அறிவுரை சொல்லி அண்ணன் வீட்டிற்கு கணவனுடன் சண்டை போட்டுக் கொண்டு வரக்கூடாது. இது தங்கு வதற்கான சத்திரம் இல்லை என்று சொல்லியிருக்க வேண்டும்," என்று கூறினாள்.

அதற்கு ரவி, "சரிதான் போ! நீ ஒன்றும் எனக்குப் புத்தி சொல்ல வேண்டாம். எனக்கிருப்பது ஒரே தங்கை. அவளை நான் எப்படி கடுமையாகத் திட்ட முடியும்? தாய், தந்தை இல்லாத அவளை நான் தானே வளர்த்தேன். அவள் கண்கலங்கினால் என்னால் பொறுத்துக் கொள்ள முடியாது. முடிந்தால் நீயும்

என்னுடன் ஒத்துப் போ! இல்லாவிட்டால்..." என்று கூறி முடிக்கு முன் சாவித்திரி, "இல்லாவிட்டால் என்னைத் துரத்திவிடுவீர்களா? அதையும் செய்யுங்கள். என் பெற்றோர் என்னை சந்தோஷமாக வைத்துக் கொள்வார்கள். ஆனால் உங்களால் இந்த ஊரில் நல்ல பெயருடன் வாழ முடியாது," என்றாள்.

இதைப் பொறுக்க முடியாமல் கீதா, "அண்ணா! இதை எப்படிப் பொறுத்துக் கொள்கிறாய்? முதலில் இவளை வீட்டை விட்டுத் துரத்த வேண்டாமா?" என்றாள். உடனே ரவி, "இதோபார்கீதா! இது கணவன், மனைவிக்குள் ஏற்பட்ட சண்டை. நீ எப்படிக் குறுக்கிடலாம். உன் வேலையைப் பார்த்துக் கொண்டு போ!" என்று கூறினான்.

கீதாவிற்கு அவமானமாக இருந்தது. கூடப்பிறந்த அண்ணனே இவ்வாறு பேசுகிறானே என்று புழுங்கினாள். அப்போது "எங்களுக்குள் ஆயிரம் இருக்கும். இன்று சண்டை

போடுவோம், நாளைக்குச் சேருவோம். இதில் மற்றவர்களின் தலையீடு தேவையில்லை. அது சரி, நீ ஏன் இங்கு வந்தாய்?" என்று ரவி கேட்டான்.

தான் வந்த காரணத்தைக் கூறாமல் "இல்லை. நாங்கள் ஹரித்துவாருக்குப் போகிறோம். நீங்கள் வருகிறீர்களா என்று கேட்க வந்தேன். இங்கு நிலைமை விபரீதமாக இருக்கிறது. நான் வருகிறேன்," என்று கூறிவிட்டு கீதா வீட்டிற்குச் சென்றாள்.

ஆயிரமானாலும் கணவன் வீடு தான் பெண்ணுக்குச் சொந்தம் என்பதைப் புரிந்து கொண்ட கீதா குமாரிடம் அன்பாக நடந்து கொண்டாள். குமாரும் கீதாவும் தங்கள் பாவத்தைக் போக்க ஹரித்துவாருக்குக் கிளம்பினார்கள்.

அவர்கள் போவதைப் பார்த்த ரவி "சாவித்திரி! உன் புத்திசாலித்தனத்தால்தான் ஒரு குடும்பத்தில் ஒற்றுமை வந்தது என்று மனைவியைப் புகழ்ந்தான்.

சேகரின் பரிசு

அக்கம்பக்கத்து கிராமங்களில் வசித்த சேகரும் சங்க நம் நெருங்கிய நண்பர்கள். விவசாயத்திலும் நிபுணர்கள். பதினைந்து நாட்களுக்கு ஒரு முறை நகரத்திற்குச் சென்று காய்கனிகளை விற்று வருவார்கள். ஒரு முறை நகரிலிருந்து திரும்பும்போது சேகர் மனைவிக்காகப் புடவையும், ஒரு தங்க மோதிரமும் வாங்கினான்.

அதைப் பார்த்த சங்கர், "ஏன் இதையெல்லாம் வாங்குகிறாய். நீ வாங்குவது அவளுக்குப் பிடிக்காவிட்டால் என்ன செய்வாய்?" என்று கேட்டான். "ஏன் பிடிக்காது! சில தடவை இப்படிப்பட்ட பரிசுகள் கொடுத்தால்தான் அவர்கள் மகிழ்வார்கள். அவர்களைச் சந்தோஷப்படுத்துவது நமது கடமை அல்லவா?" என்றான் சேகர்.

அவனது பதில் சங்கருக்குச் சரியென்று தோன்றியது. சங்க நம் மனைவிக்கும் குழந்தைகளுக்கும் பரிசுகள் வாங்கினான். இரவரும் சந்தோஷமாகத் திரும்பி வந்தனர்.

வீட்டிற்கு வந்ததும் சங்கர் பொருட்களை மனைவியிடம் கொடுத்தான். அவைகளைப் பார்த்து அழகுபடி, "இன்று யார் புகத்தில் விழித்தேனோ பையன் முகனை தெருவில் உள்ள சிறுவர்கள் அடித்தனர். கயிறு அறுந்து குடம் கிணற்றில் விழுந்தது. நீங்கள் என்னவென்றால் சம்பாதித்த பணத்தை விரயம் செய்துவிட்டு வந்திருக்கிறீர்கள் கையில் பொக்கப் பணம் இருக்க வேண்டுமென்று உங்களுக்குத் தெரியாதா?" என்று கூறியபடி கண்ணீரைத் துடைக்கலானாள்.

- சரளா

அவனே மனிதன்!

நாட்டு வைத்தியர் நாகசாமி சிறந்த வைத்தியர். அவருடைய வைத்தியம் அவர் இருந்த ஊரைச் சுற்றிப் பல மைல்கள் பரவி பிரசித்தி பெற்றிருந்தது. அவரும் ஏழை பணக்காரர் என்ற வித்தியாசம் பாராட்டாது வைத்தியம் பார்த்து வந்தார். இதனால் நாளடைவில் அவருக்குப் பேரம் புகழும் ஏற்பட்டு விட்டது.

இவ்வாறு நாகசாமி புகழ் பெறுவது அவ்வூர் ஜமீன்தாருக்குப் பிடிக்கவில்லை. முன்பெல்லாம் மக்கள் ஜமீன்தாரைப் பற்றித் தான் பேசி வந்தனர். ஆனால் நாகசாமியின் வைத்தியம் புகழ் அடைந்தது முதல் எல்லோரும் நாட்டு வைத்தியர் நாகசாமியைப் பற்றித்தான் பேசினார்கள். தவிர ஜமீன்தாரின் அநுமை பெருமைகளைப் பற்றி யாரும் பேசுவதாகத் தெரியவில்லை. தன் புகழ் பரவத் தடையாக இருக்கும் நாக

சாமியை எப்படி ஊரைவிட்டு ஓடச் செய்யலாம் என்று ஜமீன்தார் யோசித்தார்.

வைத்தியரை ஊரைவிட்டு நேரடியாக விரட்டினால் ஊராரின் கோபத்திற்கு ஆளாக நேரிடும் என்று யோசித்தார். நாகசாமி தானாகவே ஊரைவிட்டு ஓடும்படி செய்ய வேண்டுமெனத் தீர்மானித்துக் கொண்டார்.

ஒருநாள் நாகசாமி தன் குடும்பத்தோடு வெளியூர் சென்றதைக் கண்டார். அவன் அன்றிரவு வெளியூரில் தங்கிவிட்டு மறுநாள் தான் திரும்பி வரப்போகிறான் என்பதை ஜமீன்தார் அவனிடமே கேட்டுத் தெரிந்து கொண்டார். இதுதான் நாகசாமியை ஒழிக்க சரியான தருணம் என்று திட்டம் தீட்டினார்.

அன்றிரவே ஜமீன்தார் தன் ஆட்களை நாகசாமியின் வீட்டிற்கு அனுப்பினார். அவர்கள் சுவரில்

கன்னம் வைத்து உள்ளே நுழைந்து நாகசாமியின் மருந்துப் புட்டிகளையெல்லாம் உடைத்தெறிந்தனர். தைலங்களையெல்லாம் கொட்டினார்கள். சூர்ணம், வேர் போன்றவற்றை எல்லாம் நெருப்பில் போட்டனர். ஆக அந்த இடத்தில் மருந்து என்பதே இல்லாதபடி எல்லாவற்றையும் அழித்து நாகமாக்கிவிட்டு வந்த வழியே போய்விட்டனர்.

மறுநாள் காலை நாகசாமி வந்து பார்த்தபோது தன் மருந்துகளை எல்லாம் நாசமாக்கப்பட்டிருப்பது கண்டு அதிர்ச்சியடைந்தான். உடனே விட்டிலிருந்து இன்னும் என்னென்ன பொருட்கள் திருடப்பட்டுள்ளன என்று பார்க்கலானான்.

என்ன ஆச்சரியம்! மருந்துகளைத் தவிர அனைத்துப் பொருட்களும் அப்படியே இருந்தன. நாகசாமி தனியோசனையில் ஆழ்ந்தான். இவ்வளவு தூரம் கவரில் கன்னம் வைத்து உள்ளே நுழைந்த திருடன் விட்டிலுள்ள பணம், விலையுயர்ந்த நகைகள் மற்றும் பொருட்கள் என்று எதையும் எடுக்காமல் மருந்துகளை மட்டும் நாசம் செய்துவிட்டுப் போனது ஏன்? இதில் ஏதோ சதி இருக்கிறது. எனக்கெதிராக வேண்டுமென்றே யாரோ இந்த வேலையை செய்திருக்கிறார்கள் என்று அவனுக்கு விளங்கிவிட்டது. ஆனால் அப்படிச் செய்தது யா என்றுதான் தெரியவில்லை. மேலும் தனக்கென்று எதிரியும் யாரோ இல்லையே என்று குழம்பினான்.

இதற்குள் வயல்பக்கமாகச் சென்ற ஜமீன்தாரின் மகனைப் பார்ப்பதற்கு விட்டு வர அவனைத் தூக்கிக் கொண்டு சில ஆட்கள் ஜமீன்தாரிடம் வந்தனர். ஜமீன்தாரும் அவனை நாகசாமியின் வீட்டிற்குக் கொண்டு போதும்படிச் சொல்லி விட்டு தானும் கூடவே சென்றார்.

நாகசாமியும் ஜமீன்தார் மகனின் நாடியைப் பிடித்துப் பார்த்து விட்டு, "அடடா! என்னுடைய மருந்து மட்டுமே இப்போது இருந்திருந்தால் இவனை இப்போதே பிழைக்க வைப்பேன்" யாரோ ஒரு பாலி என் மருந்துகளையெல்லாம் நாசமாக்கிவிட்டானே இப்போது என்ன செய்யலாம்?" என்று யோசிக்கலானான்.

அப்போது ஜமீன்தார் "நாகசாமி,

அந்தப் பாவி வேறு யாரும்ல்ல. நான் தான். உனக்குப் பேரும் புகழும் பெருகி வருவது கண்டு பொறாமைப்பட்டு, உன்னை ஊரைவிட்டு ஓடும்படிச் செய்ய இவ்வாறு செய்தேன்," என்றார்.

அப்போது நாகசாமி, "இருங்கள், இதோ வருகிறேன்!" என்று வேகமாக ஓடினான். ஜமீன்தாரும் மற்றவர்களும் நாகசாமி மனம் உடைந்து போய் அங்கி நந்து சென்று விட்டான் என எண்ணினர்.

ஆனால் நாகசாமி சற்று நேரத்திற்கெல்லாம் ஏதோ ஒரு பச்சிலையை எடுத்து வந்து அதனைக் கசக்கி சாறு எடுத்து அதனை ஜமீன்தாரின் மகனின் மூக்கிலும் கண்களிலும் விட்டான்.

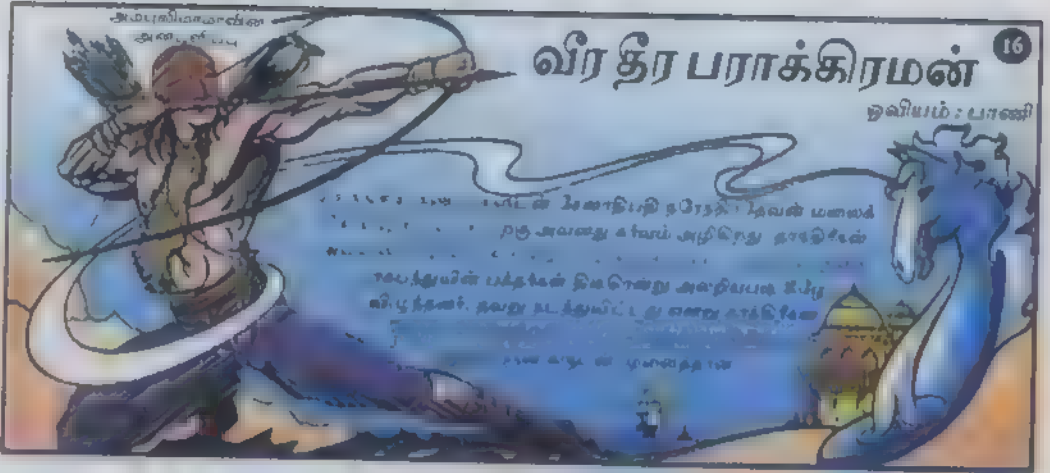
சிறிது நேரம் கழித்து ஜமீன்தாரின் மகன் சுயஉணர்வு வந்து எழந்து உட்கார்ந்தான். பாம்பின் விஷம் இறங்கி, ஆபத்தான கட்டத்தை தாண்டியாகிவிட்டது. இனி அபாயமில்லை என நாகசாமி ஜமீன்தாரிடம் கூறி, அவனை விட்டிற்கு அழைத்துப் போகலாம் எனக் கூறினான்.

அப்போது ஜமீன்தார் "நாகசாமி, நீ மனிதருள் மாணிக்கம். நான் மருந்துகளையெல்லாம் நாசமாக்கினேன். அதை எல்லாம் மனதில் வைத்துக் கொள்ளாமல் எங்கோ சென்று பச்சிலையைத் தேடிக் கொண்டு வந்து, பாம்பு கடித்த என் மகனுக்கு வைத்தியம் செய்தாயே! இந்தப் பெருந்தன்மை யாருக்கு வரும்? நீ இந்த ஊரிலேயே தான் இ ரக்க வேண்டும். எல்லோருக்கும் வைத்தியம் செய்ய வேண்டும். உனக்கு நானே எல்லா வசதிகளையும் செய்து கொடுத்து, நீ இழந்த மருந்துகளுக்கு நஷ்டஈடு கொடுக்கிறேன். அது மட்டுமல்ல. நீ இனி புதிதாகச் செய்யப் போகும் மருந்துகளுக்காக ஆதம் செலவையும் நானே ஏற்கிறேன்," என்றார்.

நாகசாமியும் ஜமீன்தார் கூறியதை ஏற்றுக் கொண்டான். ஜமீன்தாரும் திருந்தி புதிய மனிதனாகிவிட்டார். அவரும் எல்லோரையும் போல நாகசாமியைப் புகழ்ந்தும் பாராட்டியும் கொண்டாடியும் வரலானார்.

தூந்திரிகள் சொல்லைக் கேட்டு நரேந்திரதேவன் ஆச்சரியப்பட்டான்.

[illegible]

அந்நாள் திருவிழாவில்
 124522 அனாபிபி
 திருவிழா விழா
 மூலம் எவ்வளவு
 அனாபிபி

44, 55, 56, 57, 58

$\hat{h} \in \hat{H}$ is the unique element of $\hat{H}$ such that $\hat{h} \cdot \hat{g} = \hat{g}$ and $\hat{h} \cdot \hat{g} = \hat{g}$.
 If $\hat{h} \in \hat{H}$ and $\hat{g} \in \hat{G}$ then $\hat{h} \cdot \hat{g} = \hat{g}$ and $\hat{h} \cdot \hat{g} = \hat{g}$.

ஆதித்தன் மனவயின் மறைவிடத்
திற்குச் சென்றான். வீரபாகுவும்
அவனோடு அனைவரும் வந்தனர்.

67-321) .2

கவலையோடு
உங்களைத் தான்

நிலைகள் ம. 1. பிள்ளை
ம. 1. பிள்ளைகள் க. க. க. க. க.
செயல்பாடுகள்

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840.

[illegible]

சீக்கிரம் தலைநகரம்
சுமலம் 2015-16 ஆண்டில்
சுமலம், 18 பிப்ரவரி 1947
சுமலம், 18 பிப்ரவரி 1947

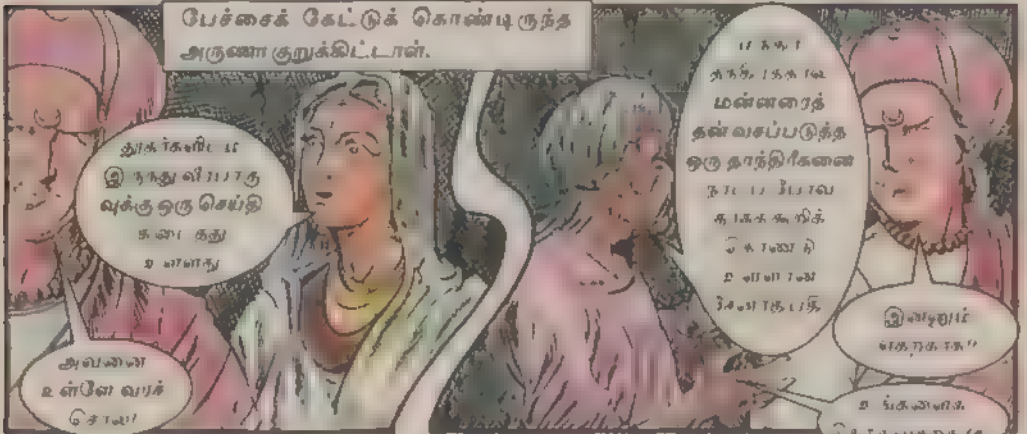
மன்னா!
அரண்மனைப்
பாதுகாப்பு அனைதும்
தரேந்திரதேவனின்

விசுவாசம் எனவா!
களை நாடெவிட்டு
விட்டியுள்ளார்கள் கைகி
களாக்கி உள்ளார்கள்.

எல்லாவிடைய
கருத்து நீங்கள் அதுவரை
தவறுகோம் செவ்வக்
கூடது நோக்கி தேவனுமீ
யிருக்கிற தேவனுமீ

பேச்சைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த
அருணா குறுக்கிட்டாள்.

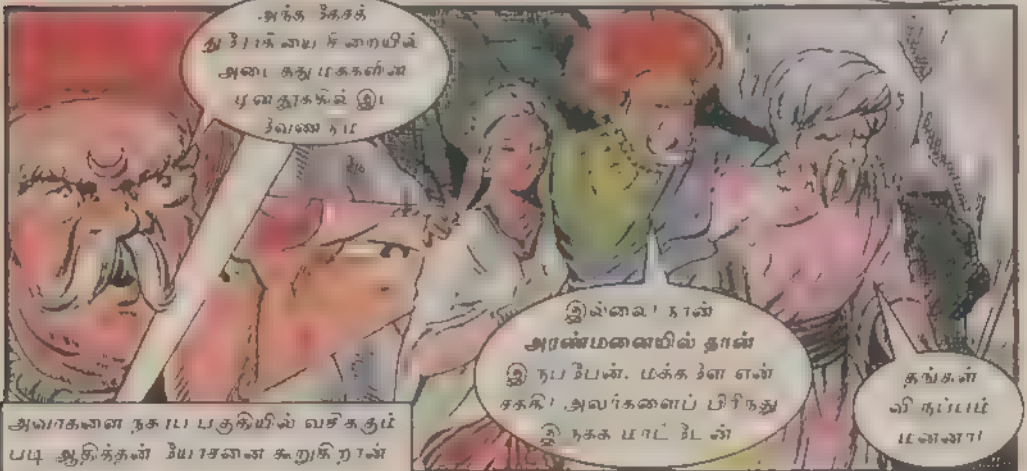
தூக்கத்தில்
இந்த விபரம்
வருக்கு செய்தி
கொடுத்து
எவ்வளவு

அவ்வளவு
உள்ளே வரச்
சொல்லு

மன்னரைத்
தன்வசப்படுத்த
ஒரு தாந்திரிகனை
நாடப் போவ
துக்கத்தில்
கொண்டி
எவ்வளவு
தொடர்பு

இவ்வளவு
எவ்வளவு

எவ்வளவு
கொண்டி

அந்த சீக்கர்
துதிக்கைய சீறையில்
அடைகிற மக்களின்
முனதுகளை இ
தவணை

இவ்வளவு நான்
அரண்மனையில் தான்
இருப்பேன். மக்களை என்
சகரி! அவர்களைப் பிரிந்து
இருக்க மாட்டேன்

தங்கள்
விருப்பம்
மன்னா

அவர்களை நாடப் பகுதியில் வசக்கும்
படி ஆதித்தன் தீயதனை கூறுகிறான்

*New
Available*

Create your
own Posters

Learn to Draw

Click to Paint

Drag and Drop
to Dress Up
your family

Cut and mail this coupon and avail
20% discount on Funworkshop Gds*

Number of Copies X Rs. 199 =

Please add delivery charges By Regd Post Rs. 41/- per cd
and Rs. 25/- for out station cheques

Total Rs

Cheque/DD details

drawn in favour of Chandamama India Limited
payable at Chennai

* Offer available only for Indian residents.

Watch out for

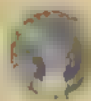
**CHANDAMAMA'S
EARLY READER SERIES**

JATAKA TALES

We have over a half-million words in English to
communicate with, but half of everything we write and
read depends on only 0.06 or just 300 words, known
as 'high-frequency' words

For trade and commercial enquiries contact
Project Head, Multimedia
CHANDAMAMA INDIA LIMITED
No. 82, Defence Officers Colony
Khalathangal, Chennai - 600 097, India
Ph: 91 44 2347384, 91 44-2347394
Visit us at

கேளிக்கை நேரம்

நீங்கள் ஆர்வமும் துடிப்புமுள்ள சிறுவர்களா?
இதோ உங்கள் மனதை மகிழ்ச்சியில் ஆழ்த்தும்
சில விளையாட்டுக்கள். ஜமாயுங்கள்!

பறக்கும் பிசாசு

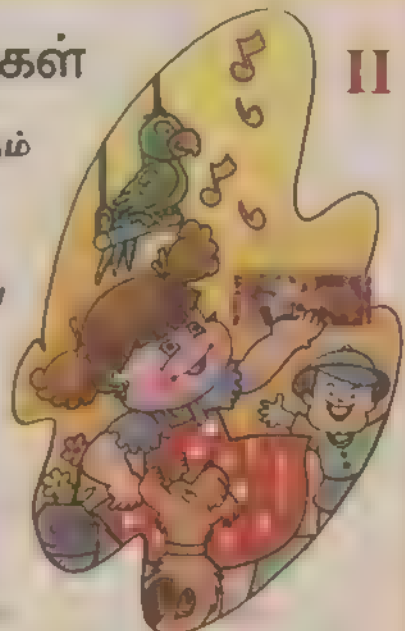
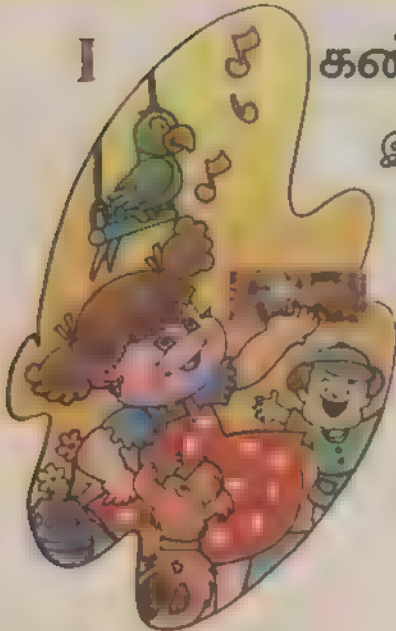
இந்த அரக்கன் நிறைய உயிரினங்களை விழுங்கிவிட்டான்.
அவை என்னென்ன என்று உங்களால் கூற முடியுமா?

I

கண்டுபிடியுங்கள்

இந்த இரு படங்களும்
ஒன்று போல்
இருந்தாலும்
இவற்றுக்கிடையே
எட்டு
வித்தியாசங்கள்
உள்ளன.
கண்டுபிடியுங்கள்,
பார்ப்போம்!

II

இவை உங்கள் ஆக்கத்திறனையும்
கூர்ந்து நோக்கும் திறனையும்
சோதிப்பவையாக அமைந்துள்ளன.

வரைகலை

இதோ இந்த எளிய
வடிவமைப்புகளைக்
கொண்டு கலப்பமாக ஒரு
மீனை நீங்கள்
வரைந்துவிடலாமே!

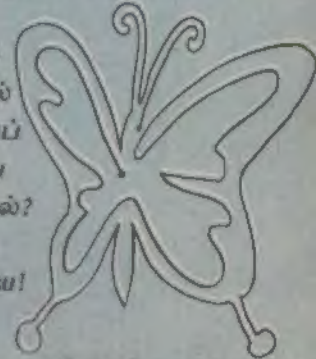
நாய்க்குட்டியின் குழப்பம்

நாய்க்குட்டிக்கு மீனா
பாப்பாவிடம் போக வேண்டும்.
ஆனால் வழியிலே பயங்கரமான
உருவங்கள், பாதை வேறு
குழப்புகிறது. நீங்கள் தான்
அதற்கு வழி காட்டுங்களேன்!

ஒரே கோடு = படம்

ஒரே கோட்டில்
கையெடுக்காமல்
இந்த வண்ணத்துப்
பூச்சியை வரைய
முடியுமா உங்களால்?
பார்க்கலாமே
உங்கள் திறமையை!

போட்டோ வாக்கியப் போட்டி

இந்த போட்டோக்களுக்கு ஒவ்வொரு சொல்லாலோ, அல்லது சிறு வாக்கியங்களாலோ தொடர்புடையதாக ஏழுதி அனுப்புவர்கள்.

வாக்கியங்களைப் போட்டிக்கென உள்ளதபால் கார்டுகளில் எழுதி, இம்மாதம் 25ந் தேதிக்குள் எம்க்குக் கிடைக்குமாறு அனுப்புவர்கள். சிறந்த வாக்கியங்களுக்குப் பரிசு ரூ.100/-

போட்டி முடிவு செப்டம்பர் 2002 இதழில் வெளியிடப்படும்.

போட்டோ வாக்கியப் போட்டி, அம்புலிமாமா, 82, டி.ஓ.பென்ஸ் ஆஃபீஸர்ஸ் காலனி, ஈக்காட்டுத்தாங்கல், சென்னை - 600 097.

வாழ்த்துக்கள்

மே 2002 இதழில் வெளியிடப்பட்ட போட்டியில் வெற்றி பெற்றவர்:

இரா. வியாஸ்

பாக்யா நிவாஸ், . S-2, 2-வது தளம், A-20, 100 அடி சாலை, இந்து காலனி, நங்கநல்லூர், சென்னை - 600 061.

பரிசு பெற்ற வாக்கியங்கள்

கோடையத்தணிக்கும் தண்ணீர் தூகத்தில் இனிக்கும் இளநீர்

கேளிக்கை நேரம் - புதிர்களுக்கான விடைகள்

கண்டுபிடியுங்கள் : 1. சங்கீதக் குறியீடு, 2. சிறுமியின் ஆடையிலுள்ள புள்ளிகள், 3. சிறுவனின் சட்டையிலுள்ள பாக்கெட், 4. பறவையின் சிறகு, 5. சிறுவனின் வாயில் பல், 6. நாயின் மீதுள்ள திட்டு, 7. பூச்சாடியிலுள்ள புள்ளி, 8. பறவைச் சிறகின் ஒரு குறியீடு.

பறக்கும் பிசாசு

**பார்த்தவர்கள் பாராட்டும்
பாசத் தொடர் - பரிசுத் தொடர்.**

**பெண்களுக்காகவே
பல பரிசுத் திட்டங்கள்:**

ஜெயா டி.வி.யில்
'எங்க வீட்டுப் பெண்' தொடரை
தொடர்ந்து பாருங்கள்.
போட்டியில் கலந்து கொள்ளுங்கள்...
பரிசுகளை வெல்லுங்கள்...

**B. நாகிரெட்டி வழங்கும்
விஜயா வாஹினி டெலிபிலிம்ஸ்**

**எங்க
வீட்டுப்
பெண்**

ஜெயா டி.வி.யில்
ஒவ்வொரு திங்கட்கிழமை இரவு
8.30 மணி முதல் 9.00 மணி
வரையில் குடும்பத்துடன்
கண்டு மகிழுங்கள்!

வழங்குபவர்கள்

இணைத்து வழங்குபவர்கள்

**Sudarmani Vests & Briefs,
Dip Ice Cream,
Helena Napkins,
Swati Coaching Centre and**

அம்புலிமாமா

BOSCH
INSTANT GAS GEYSER
www.gasgeyser.com

You look
so cool,
brother!

Real fruit in a cool avataar!

APPLE | PINEAPPLE | MANGO